

Bestemmingsplan Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming

Toelichting

Definitief

Kampergeul B.V.

Grontmij Nederland B.V.
Eindhoven, 18 december 2012

Verantwoording

Titel : Bestemmingsplan Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming
Subtitel : Toelichting
Projectnummer : 305844
Referentienummer : GM-0085833
Revisie : 00
Datum : 18 december 2012

Auteur(s) : A. Leppens
E-mail adres : Anouk.leppens@grontmij.nl
Gecontroleerd door : M. Nijssen
Paraaf gecontroleerd :
Goedgekeurd door : Grontmij
Paraaf goedgekeurd :
Contact : Grontmij Nederland B.V.
Zernikestraat 17
5612 HZ Eindhoven
Postbus 1265
5602 BG Eindhoven
T +31 40 265 12 11
F +31 40 244 37 97
www.grontmij.nl

Inhoudsopgave

1	Inleiding	6
1.1	Aanleiding	6
1.2	De onderdelen van het bestemmingsplan	7
1.3	Begrenzing van het bestemmingsplan.....	7
1.4	Vigerende bestemmingsplannen	8
1.5	Bestaande en toekomstige situatie	8
1.6	Bij het plan behorende stukken.....	9
1.7	Leeswijzer	9
2	Beleidskader	11
2.1	Europees beleid	11
2.1.1	Natura 2000	11
2.1.2	Verdrag van Malta.....	11
2.1.3	Kaderrichtlijn Water.....	11
2.2	Rijksbeleid.....	12
2.2.1	Nationaal Waterplan	12
2.2.2	Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2010 - 2015.....	12
2.2.3	Nota Waterbeleid in de 21 ^e eeuw	12
2.2.4	Beleidslijn Grote Rivieren.....	12
2.2.5	Integrale Verkenning Maas 2.....	13
2.2.6	Natuurbeleidsplan	13
2.2.7	Structuurvisie infrastructuur en milieu.....	13
2.2.8	Nota Belvédère	14
2.2.9	Richtlijnen Vaarwegen 2011	14
2.2.10	Stroomgebiedsbeheerplan 2009 - 2015	14
2.3	Provinciaal beleid	14
2.3.1	Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL).....	14
2.3.2	POL, aanvulling Zandmaas.....	16
2.3.3	Tracébesluit Zandmaas/Maasroute	16
2.3.4	Omgevingsverordening Limburg.....	17
2.3.5	Meerjarenplan Zandmaas II.....	17
2.3.6	Initiatiefplan voor de Noordelijke Zandmaas.....	17
2.3.7	Provinciaal Waterplan 2010 - 2015.....	17
2.3.8	Stroomgebiedsvisie Limburg.....	18
2.3.9	Beleidskader bodem 2010	18
2.3.10	Nota provinciaal erfgoedbeleid	18
2.3.11	Beleidsnota Ontgroningen	18
2.3.12	Natuurbeheerplan	18
2.3.13	Strategische Regiovisie, Gebiedsontwikkeling Maasduinen	19
2.3.14	Landschapskader Noord- en Midden-Limburg	19
2.4	Gemeentelijk beleid	19
2.4.1	Structuurvisie+	19
2.4.2	Structuurvisie Maaspark Well	20
2.4.3	Gebiedsplan Maaspark Well	20
2.4.4	Bodembeheerplan en (water)bodemkwaliteitskaart	20
2.5	Waterbeleid	21
2.5.1	Water in Orde, Orde in Water	21

2.5.2	Beheerplan waterkeringen 2009 - 2013.....	21
2.5.3	Keur Waterschap Peel en Maasvallei 2009.....	21
2.6	Conclusies beleidskader	21
3	Ruimtelijke en functionele aspecten	22
3.1	Aanleiding en doelstelling	22
3.2	Relatie met milieueffectrapport 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming'	23
3.3	Ruimtelijke beschrijving	23
3.3.1	Realisatie van de conform het Tracébesluit vergunde hoogwatergeul Well - Aijen ...	25
3.3.2	Realisatie Hoogwatergeul ⁺ Well – Aijen	26
3.3.3	Vergrote Voorhaven.....	26
3.3.4	Dassencompensatie	26
3.3.5	Verleggen gastransportleiding	27
3.3.6	Bergen niet-vermarktbaar specie.....	28
3.4	Voorgenomen uitvoeringswijze	28
3.5	De situatie de komende 10 jaar	31
3.6	De eindsituatie	32
4	Omgevingsaspecten	34
4.1	Algemeen	34
4.2	Geluid	34
4.2.1	Industrielawaai	34
4.2.2	Laagfrequent geluid	34
4.2.3	Scheepvaartlawaai.....	35
4.2.4	Wegverkeerslawaai.....	36
4.2.5	Conclusie	36
4.3	Bodem.....	36
4.4	Archeologie en cultuurhistorie.....	39
4.5	Ecologie	41
4.5.1	Beschermde gebieden	41
4.5.2	Beschermde soorten.....	42
4.5.3	Conclusie	44
4.6	Luchtkwaliteit.....	44
4.7	Externe veiligheid.....	45
4.8	Nautische veiligheid	46
4.9	Waterparagraaf	47
4.10	Leidingen en infrastructuur	48
4.11	Kadeverlegging	48
5	Juridische planopzet	49
5.1	Algemeen	49
5.2	Opzet van de regels	49
5.2.1	Hoofdstuk 1: Inleidende regels (art. 1 en 2).....	49
5.2.2	Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels (art. 3 t/m 14)	49
5.2.3	Hoofdstuk 3: Algemene regels (art. 15 t/m 22)	51
5.2.4	Hoofdstuk 4: Slotregels (art. 23 en 24)	52
6	Uitvoerbaarheid.....	53
6.1	Economische uitvoerbaarheid.....	53
6.2	Handhaving	53
7	Inspraak en overleg	55
7.1	Inspraak en vooroverleg	55
7.2	Vaststelling.....	55
7.3	Beroep.....	55

Bijlage 1: Archeologische onderzoeken

Bijlage 2:	Bodemonderzoek
Bijlage 3:	Ecologisch onderzoek
Bijlage 4:	Hydraulisch onderzoek
Bijlage 5:	Hydrologisch onderzoek
Bijlage 6:	Milieu-onderzoek
Bijlage 7:	Project-MER

Het plan 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming' is een integraal gebiedsplan dat is opgebouwd uit één bestaand plandeel: de Hoogwatergeul Well-Aijen in het kader van het Tracébesluit Zandmaas, en uit twee aanvullende nieuwe plandelen: de verruiming van de Hoogwatergeul ten opzichte van de eerder vergunde Hoogwatergeul in het kader van het Tracébesluit Zandmaas (kortweg de Hoogwatergeul+) en de Vergrote Voorhaven. Het bestaande plandeel Hoogwatergeul is daarbij al volledig vergund. De twee aanvullende nieuwe plandelen Hoogwatergeul+ en Vergrote Voorhaven moeten nog worden vergund.

Het vigerende bestemmingsplan voorziet niet in de ontwikkeling van 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming'. Daarom is een nieuw bestemmingsplan opgesteld.

1.2 De onderdelen van het bestemmingsplan

Het (juridisch deel van het) bestemmingsplan bestaat uit de toelichting, de regels en de verbeelding.

De toelichting heeft geen bindende werking. De toelichting maakt juridisch geen onderdeel uit van het bestemmingsplan. Dit onderdeel heeft wel een belangrijke functie bij de weergave en onderbouwing van het plan. Ook bij de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels.

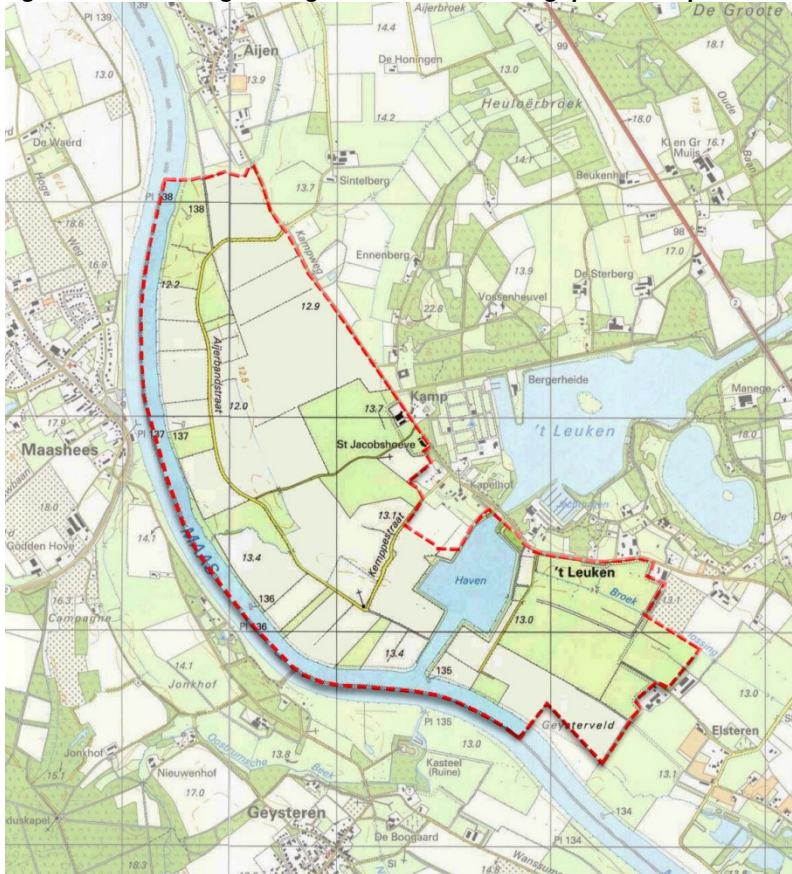
De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden, gebouwen en bouwwerken. De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken. Per hoofdstuk zullen de diverse bepalingen artikelsgewijs worden besproken.

De verbeelding heeft een ondersteunende rol bij de toepassing van de regels evenals een visualiserende functie van de bestemmingen. Op de verbeelding worden de bestemmingen en randvoorwaarden weergegeven. De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers bindende deel van het bestemmingsplan.

1.3 Begrenzing van het bestemmingsplan

Het gebied van het bestemmingsplan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' ligt in het Maasdal tussen de kernen Well en Aijen. De westelijke begrenzing van het plangebied wordt gevormd door de as van de Maas (dit is tevens de gemeentegrens). De oostelijke begrenzing wordt gevormd door de Kampweg. De totale omvang van het plangebied bedraagt circa 307 hectare². De begrenzing van het bestemmingsplan is in figuur 1.2 met een rode lijn weergegeven. In het vervolg van deze toelichting wordt gesproken over de plangrens, hierbij wordt dan bedoeld op de plangrens van het bestemmingsplan. De plangrens in voorliggend bestemmingsplan wijkt op een aantal plekken af van de plangrens van het Project-MER. In de overige figuren van voorliggend bestemmingsplan is de plangrens dan ook anders dan in figuur 1.2.

² De begrenzing van de bestemmingsplangrens en het plangebied in het kader van het Project-MER wijken ter plaatse van de Maas van elkaar af. Het Project-MER is uitgegaan van de oever van de Maas, het bestemmingsplan gaat uit van de as van de Maas zodat de grenzen van de verschillende bestemmingsplannen goed en logisch op elkaar aan sluiten.

Figuur 1.2 Begrenzing van het bestemmingsplan Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming

1.4 Vigerende bestemmingsplannen

Binnen de grenzen van het plangebied vigeren de volgende bestemmingsplannen:

Naam van het bestemmingsplan	Vastgesteld	Goedgekeurd
Bestemmingsplan Buitengebied	14 juli 1998	2 februari 1999
1 ^e herziening bestemmingsplan Buitengebied	7 juli 2009	n.v.t.
Bestemmingsplan Leuken – Seurenheide	6 september 1994	4 april 1995
Projectbesluit Dassencompensatie Well - Aijen	6 juni 2011	n.v.t.

In het bestemmingsplan Buitengebied heeft het plangebied grotendeels een agrarische bestemming. De 1^e herziening van het bestemmingsplan Buitengebied betreft een aanpassing en actualisatie van het bestemmingsplan Buitengebied, het plangebied heeft in dit bestemmingsplan nog steeds voornamelijk een agrarische bestemming.

Daarnaast vigeert voor de Voorhaven het bestemmingsplan Leuken – Seurenheide waarin de Voorhaven is bestemd als watersportgebied.

Ten slotte is middels een Projectbesluit de benodigde dassencompensatie voor de oorspronkelijk vergunde hoogwatergeul, planologisch geregeld (zie paragraaf 3.3.4).

1.5 Bestaande en toekomstige situatie

Bestaande situatie

Het plangebied 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' is in de huidige situatie overwegend in gebruik als landbouwgrond (voornamelijk akkers en weiland). Het is een open gebied en er is

in beperkte mate sprake van verweving van functies. Naast landbouwgronden zijn in het plangebied namelijk ook water (de Maas, de Voorhaven en de watergang richting de Voorhaven) en natuur aanwezig. Daarnaast zijn in het gebied enkele wegen gelegen, het betreft de wegen De Kamp, de Aijerbandstraat en 't Leuken. Deze wegen ontsluiten de landbouwpercelen in het plangebied.

Foto 1.1 Beelden van het grondgebruik in de huidige situatie

In de jaren '60 is in en in de nabijheid van het plangebied gestart met de winning van delfstoffen. Ten behoeve daarvan zijn een toegangskanaal en een Voorhaven gegraven. De Voorhaven en het buiten het plangebied gelegen Leukermeer (ten oosten van het plangebied) zijn zichtbare restanten van de delfstoffenwinning. Via de Voorhaven kunnen boten het Leukermeer bereiken. De Voorhaven is in de bestaande situatie in gebruik voor recreatieve activiteiten (vissen, zeilen, varen). Ook het Leukermeer (dat ten

Rondom het Leukermeer zijn diverse recreatieve voorzieningen aanwezig. Zo is er een vakantiepark aanwezig met verschillende ondersteunende faciliteiten zoals een restaurant en zwembad. Ook zijn er rondom het Leukermeer een jachthaven, manege en een dagstrand aanwezig.

Ten zuidoosten van het plangebied is het gehucht Elsteren gelegen. De gronden rondom dit gehucht zijn voornamelijk in gebruik voor landbouwkundige doeleinden. Tussen Elsteren en de Maas is onlangs, als gevolg van winning van klei ten behoeve van de aanleg van kades, het natuurgebied De Baend ontstaan. Ten noorden van het plangebied is de kern Aijen gelegen.

Toekomstige situatie

De planrealisatie 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' voorziet in de ontwikkeling van een hoogwatergeul en de vergroting van de aanwezige voorhaven. Het plangebied wordt in de eindsituatie ingericht ten behoeve van natuur, vaarwater en beperkte rode ontwikkelingen. Aangezien de duur van het bestemmingsplan 10 jaar is voorziet dit plan in deze periode vooralsnog in de bestemming ontgronding als voorloper op de eindbestemming. In hoofdstuk 3 wordt nader ingegaan op de toekomstige situatie.

1.6 Bij het plan behorende stukken

Voor de ontwikkeling van 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' zijn verschillende onderzoeken en een project-MER uitgevoerd waarvan de resultaten op hoofdlijnen in deze toelichting zijn verwoord. De onderzoeken zijn als bijlage bij voorliggend bestemmingsplan gevoegd.

1.7 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is het relevante Europese, rijks-, provinciaal, gemeentelijke beleid beschreven, alsmede het beleid van het Waterschap. Een beschrijving van het plan is opgenomen in hoofdstuk 3, gevolgd door een samenvatting en conclusies van de uitgevoerde onderzoeken in hoofdstuk 4. Uiteindelijk wordt het plan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' juridisch vastgelegd met behulp van de regels en de verbeelding. De opzet hiervan wordt beschreven in

hoofdstuk 5. Dit heeft een directe relatie met de uitvoerbaarheid, met name het beleid ter handhaving van de inrichting van het plangebied waaraan in hoofdstuk 6 aandacht wordt besteed. De procedure, het overleg en de inspraak komen tot slot aan bod in hoofdstuk 7.

2 Beleidskader

2.1 Europees beleid

2.1.1 *Natura 2000*

De Europese Unie heeft het initiatief genomen voor Natura 2000, een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de EU. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het EU-beleid voor behoud en herstel van biodiversiteit. Alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn zijn ook aangegeven als Natura 2000-gebied. Het is niet toegestaan om zonder een vooraf toegekende vergunning nieuwe activiteiten in deze gebieden uit te voeren. Nationaal Park de Maasduinen en het natuurgebied Boschhuizerbergen, die nabij het plangebied zijn gelegen, zijn aangewezen als Natura 2000-gebied. In de Ontwerpbesluiten is deze beschermde status vastgelegd. Tevens zijn hierin verschillende instandhoudingsdoelen opgenomen voor de beschermde soorten en habitats die in deze gebieden voorkomen.

Indien negatieve effecten op Natura 2000-gebieden worden verwacht dient een voortoets uitgevoerd te worden. Indien niet op voorhand kan worden uitgesloten dat als gevolg van de realisering van de voorgenomen activiteiten in een gebied, er significante negatieve effecten op de beschermde soorten en habitats optreden, dient een passende beoordeling te worden uitgevoerd. In het kader van het plan Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming is een voortoets uitgevoerd. De resultaten hiervan zijn in hoofdstuk 4 beschreven. De voortoets is als bijlage bij het Project-MER opgenomen (zie bijlage 7).

De Europese richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn) uit 1992 biedt bescherming aan gebieden die van belang zijn voor het voortbestaan van bepaalde leefomstandigheden (habitats) of voor de bescherming van bepaalde soorten. Met de inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet is deze richtlijn verankerd in nationale wetgeving. Het plangebied is niet als zodanig aangewezen.

De Europese richtlijn voor het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) biedt bescherming aan gebieden die een bijzondere status hebben voor de instandhouding van bepaalde vogels of groepen van vogels. Met de inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet is deze richtlijn verankerd in de nationale wetgeving. Het plangebied is niet als zodanig aangewezen.

2.1.2 *Verdrag van Malta*

In 1992 ondertekenden de ministers van de landen aangesloten bij de Raad van Europa een verdrag ter bescherming van het archeologisch erfgoed. Dit gebeurde in de stad Valetta, op het eiland Malta en dit verdrag staat daardoor bekend als het 'Verdrag van Malta'. Hierin wordt onder andere vastgelegd dat (voor)onderzoek naar mogelijke archeologische overblijfselen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen verplicht is. Eventueel aangetroffen vindplaatsen dienen hierbij zoveel mogelijk te worden geconserveerd. In het kader van de planrealisatie is daarom archeologisch onderzoek uitgevoerd (zie bijlage 1).

2.1.3 *Kaderrichtlijn Water*

Sinds 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze richtlijn moet ervoor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. De gewenste verbetering van de kwaliteit van de watersystemen dient onder andere gestalte te krijgen door het aanpakken van lozingen, het bevorderen van duurzaam watergebruik en het verminderen van grondwaterverontreinigingen.

Uitgangspunt bij de toetsing van het planvoornemen aan de Kaderrichtlijn Water (KRW) wordt gevormd door de oorspronkelijk vergunde hoogwatergeul Well-Aijen. In deze oorspronkelijk vergunde hoogwatergeul zou 28,6 hectare water gerealiseerd worden met een diepte van 2,5 meter of ondieper ten opzichte van het stuwpeil van 11,10 m +NAP. In onderhavig plangebied wordt minimaal eenzelfde oppervlakte ondiep water gerealiseerd als in de oorspronkelijk vergunde hoogwatergeul, aan de oppervlakte-doelstelling wordt dan ook voldaan. Uit het uitgevoerde flora- en faunaonderzoek (zie bijlage 3) blijkt dat het toenemen van het oppervlak aan ondiep water en oeverlengte ecologisch een winst oplevert, ook kwalitatief wordt voldaan aan de ecologische eisen van de KRW.

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 *Nationaal Waterplan*

In december 2009 is het Nationaal Waterplan van kracht geworden. Dit plan is een uitwerking van de Europese kaderrichtlijn Water en vervangt de Vierde nota waterhuishouding. Het Waterplan geeft op hoofdlijnen het beleid aan dat het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het plan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden maatregelen genoemd om deze doelen te bereiken. Het planvoornemen sluit aan op de doelen van het Nationaal Waterplan.

2.2.2 *Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2010 - 2015*

Tegelijk met het Nationaal Waterplan is ook het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2010-2015 (BPRW), werken aan een robuust watersysteem uitgebracht. Hierin geeft het Rijk aan hoe ze het beheer van de grotere wateren in Nederland wil vormgeven. Het BPRW werkt het beheer uit naar functies en naar gebieden. De functies zijn ingedeeld in drie groepen: basisfuncties (veiligheid, voldoende water, schoon & ecologisch gezond water), scheepvaart en gebruiksfuncties. Voorop staat de zorg voor een duurzaam en robuust systeem. Dat leidt tot de keuze om in het dagelijkse beheer prioriteit te geven aan de basisfuncties. Continuïteit vormt een belangrijk uitgangspunt in het beheer. Een belangrijke opgave is de veiligheid van de Nederlandse Delta duurzaam te versterken en te anticiperen op de gevolgen van de klimaatverandering. Parallel aan deze toekomstgerichte bijdrage voor een duurzaam veilige Delta is de opdracht om een aantal primaire keringen in beheer bij Rijkswaterstaat dat nog niet aan de wettelijke normen voldoet te verbeteren. Achterstallig onderhoud dient uiterlijk in 2016 te zijn weggevoerd. In het kader van de planrealisatie is getoetst of voldaan wordt aan de doelen uit het BPRW.

2.2.3 *Nota Waterbeleid in de 21^e eeuw*

Het Ministerie van V&W heeft in december 2002 de nota Waterbeleid in de 21^e eeuw gepresenteerd. Zorg over toenemend hoogwater, wateroverlast en de versnelde stijging van de zeespiegel zijn aanleiding geweest om anders om te gaan met water, ten einde een veilig en bewoonbaar Nederland te behouden. Vergroting van de veiligheid door meer ruimte voor water uit de grote rivieren te creëren en het reduceren van grondwateroverlast zijn belangrijke speerpunten in deze nota. Daarnaast is de watertoets geïntroduceerd als criterium bij de beoordeling van nieuwe ruimtelijke plannen. In het kader van het planvoornemen is een watertoets uitgevoerd.

2.2.4 *Beleidslijn Grote Rivieren*

Naar aanleiding van de overstromingen in de jaren negentig is door de ministers van VROM en V&W de beleidslijn Ruimte voor de Rivier opgesteld. Deze beleidslijn is sinds juli 2006 vervangen door de Beleidslijn Grote Rivieren. De Beleidslijn Grote Rivieren geldt voor alle grote rivieren in Nederland en is bedoeld om plannen en projecten in de uiterwaarden te beoordelen. De beleidslijn biedt slechts onder strikte voorwaarden mogelijkheden voor wonen, werken en recreëren in het rivierbed. De voorwaarden hebben betrekking op de afvoercapaciteit van de rivier ter plaatse: nieuwe activiteiten mogen de afvoer niet hinderen en geen belemmering vormen voor toekomstige verruiming van het rivierbed. Voor burgers en bedrijven die zich in het rivierbed vestigen, geldt verder dat eventuele schade als gevolg van hoogwater voor eigen rekening is. De Beleidslijn Grote Rivieren maakt het mogelijk om bestaande bebouwing in het rivierbed

een nieuwe bestemming te geven waardoor leegstand voorkomen wordt. Daarnaast blijven delen van het rivierbed voorbehouden aan riviergebonden activiteiten zoals overslagbedrijven, scheepswerven en jachthavens. Ander gebruik is alleen mogelijk als er op andere locaties meer ruimte voor de rivier wordt gecreëerd. Het planvoornemen past binnen het kader van de Beleidslijn Grote Rivieren.

2.2.5 *Integrale Verkenning Maas 2*

De Integrale Verkenning Maas 2 is een advies, in opdracht van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, dat is opgesteld in samenwerking met verschillende partners uit de regio. Het is een concretisering van de mogelijke maatregelen die zijn genoemd in het eerste deel Integrale Verkenning Maas uit 2003 om te kunnen omgaan met de veranderingen van de waterafvoer van de Maas onder invloed van klimaatverandering. De hoofdlijnen van het advies zijn:

- Om het effect van verder bovenstrooms gelegen maatregelen beter te kunnen inschatten, is het noodzakelijk om samen met de andere landen te onderzoeken welke afvoeren op termijn te verwachten zijn, welke maatregelen in het stroomgebied denkbaar zijn en wat de effecten daarvan zijn;
- Een pakket van maatregelen, die op de lange termijn de wettelijke beschermingsniveaus langs de Maas handhaven, bestaat vooral uit rivierverruimende maatregelen in het winterbed, zoals weerdverlagingen, nevengeulen, uiterwaardverlagingen en lokaal ook zomerbed verbreding. Indien nodig kunnen ook dijkverleggingen en retentiegebieden een bijdrage leveren;
- De geschatte kosten van de maatregelen zijn ongeveer vier keer zo hoog als de materiële schade die ermee te voorkomen is. Financiering is pas op de lange termijn aan de orde;
- Het is belangrijk dat de veiligstelling van ruimte in het winterbed afdoende geregeld wordt met de beleidslijn Grote Rivieren. Op de lange termijn zijn ook buiten het winterbed maatregelen nodig (dijkverleggingen en retentiegebieden). De komende jaren biedt het streekplan (inmiddels vervangen door het Provinciaal Omgevingsplan Limburg) voldoende waarborg voor eventueel in de toekomst benodigde ruimte.

Het planvoornemen past binnen het kader van de Integrale Verkenning Maas 2.

2.2.6 *Natuurbeleidsplan*

In het Natuurbeleidsplan zijn het vergroten van het oppervlak aan natuurgebieden, opheffen van versnippering en isolatie van natuurgebieden en het voorkomen van aantasting van potenties voor natuurontwikkeling als belangrijke beleidslijnen opgenomen. Het natuurbeleid spitst zich toe op het tot stand brengen van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), een samenhangend netwerk van bestaande en te ontwikkelen natuurgebieden. Daartoe zijn natuurkerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en ecologische verbindingzones aangegeven. Dit beleid is door de provincies verder uitgewerkt (zie paragraaf 2.3.12).

2.2.7 *Structuurvisie infrastructuur en milieu*

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 vastgesteld. De SVIR vervangt verschillende bestaande nota's zoals de Nota Ruimte en de Nota Mobiliteit.

In de SVIR staan de algemene doelstellingen voor Nederland beschreven, dit zijn concurreren, bereikbaarheid, leefbaar en veiligheid. Daar streeft het Rijk naar een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Provincies en gemeentes krijgen in de plannen meer bewegingsvrijheid op het gebied van ruimtelijke ordening. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Voor de grote rivieren wordt in de structuurvisie gesteld dat normen gesteld dienen te worden en zowel vanuit waterkwantiteit als –kwaliteit beheer gevoerd dient te worden. Voorkomen moet worden dat vervuiling en piekbelasting beneden- of bovenstrooms in een stroomgebied leidt tot problemen. Om het ruimtelijk rijksbeleid te borgen is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in het leven geroepen. De grote rivieren zijn in het Barro opgenomen. In 2012 is een wijziging van het Barro in werking treden waarin ook de reservering voor rivierverruiming van de Maas is opgenomen. Dit heeft geen gevolgen voor de planrealisatie.

2.2.8 *Nota Belvédère*

De Nota Belvédère besteedt aandacht aan de wijze waarop in de ruimtelijke ordening met de cultuurhistorische kwaliteiten van een gebied moet worden omgegaan en welke maatregelen daartoe moeten worden getroffen. Uitgangspunt is "behoud door ontwikkeling". In de nota zijn de belangrijkste gebieden afgebakend. Het plangebied van 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming', is gelegen in één van de beschermde Belvédèregebieden, namelijk 'Maasvallei'. De Maasvallei is aangemerkt als Belvédèregebied omdat er bijzondere archeologische en cultuurhistorische waarden te vinden zijn, zoals het rivierterassenlandschap, het maasheggenlandschap en lineaire landschapselementen.

2.2.9 *Richtlijnen Vaarwegen 2011*

De *Richtlijnen Vaarwegen 2011* van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat bevat algemene voorschriften voor het ontwerp, beheer en onderhoud van nieuwe vaarwegen, sluizen, bruggen en havens. Het ontwerpproces van een vaarweg of een daarin gelegen kunstwerk bestaat uit de volgende stappen:

1. Bepaal de gewenst CEMT-klasse waarbij rekening wordt gehouden met toekomstige ontwikkelingen;
2. kies een maatgevend schip: het grootste schip dat onder de maatgevende omstandigheden de betreffende vaarweg veilig en vlot kan passeren;
3. bepaal het vaarwegprofiel. De keuze voor normaal, krap, intensiteits- of enkelstrooksprofiel is afhankelijk van de verkeersintensiteit;
4. stel de hydraulische randvoorwaarden vast: belangrijk is vooral de juiste keuze van de maatgevende hoge en lage waterstand;
5. bepaal de windcondities: ligt de betreffende vaarweg in de kust- of landstreek;
6. werk het ontwerp nu verder uit voor de volgende elementen: vaarwegvakken, sluizen, bruggen en havens;
7. geef invulling aan de bediening van objecten;
8. vaarwegmarkering is weergegeven in de Richtlijnen Scheepvaarttekens (editie 2008);
9. betrek de beheer- en onderhoudsaspecten in het vaarwegontwerp.

Deze richtlijnen zijn van toepassing in verband met de ligging van het plangebied langs de Maas met name voor het scheepvaartverkeer van en naar het plangebied in de uitvoeringsperiode en in de eindsituatie.

2.2.10 *Stroomgebiedsbeheerplan 2009 - 2015*

Op 22 december 2009 heeft Rijkswaterstaat het Stroomgebiedsbeheerplan 2009-2015 gepubliceerd. Het Stroomgebiedsbeheerplan bevat onder andere een beschrijving van het Stroomgebied van de Maas, de doelen voor de oppervlakte- en grondwaterlichamen die voortkomen uit de Kaderrichtlijn Water (KRW) en een samenvatting van de maatregelen die genomen gaan worden. Het beleidskader voor de toetsing van ecologische doelstellingen in de KRW wordt gevormd door het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (BPRW) van Rijkswaterstaat, dat in december 2009 is vastgesteld. In het kader van de planrealisatie is getoetst of voldaan wordt aan de doelen uit het BPRW.

2.3 **Provinciaal beleid**

2.3.1 *Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)*

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) is de opvolger van het Streekplan Noord- en Midden-Limburg. In het POL kent de provinciale overheid prioriteiten toe aan ruimtegebonden functies in alle delen van Limburg. Door de aanwijzing van specifieke perspectieven geeft de provincie richting aan gewenste ontwikkelingen in het stedelijk en landelijk gebied. Het plan vormt een wettelijk toetsingskader voor allerlei ruimtelijke ingrepen, waaronder de ingrepen die verband houden met grondstofwinning c.q. natuurontwikkeling in het Maasdal.

In 2006 is er een herziening van het POL doorgevoerd. Ook is het POL in de periode 2008-2011 regelmatig op onderdelen geactualiseerd. In het POL zijn onder andere taak- en doelstellingen voor wat betreft aardkunde, cultuurhistorie en landschap geformuleerd:

Aardkunde

- Behoud van een zo groot mogelijke aardkundige verscheidenheid (geodiversiteit);
- Herstel van natuurlijke aardkundige processen (vitaliteit);
- Samenhang behouden met het cultuurhistorisch en natuurlijk erfgoed(integratie).

Cultuurhistorie (archeologie, historische bouwkunst en historische geografie)

- Behoud (zo veel mogelijk) van archeologische waarden in de bodem;
- Creëren van geschikte condities voor beheer;
- Behoud en ontwikkeling van historische bouwkunst;
- Versterken van de afleesbaarheid van de historische samenhang 'historisch bouwwerk – cultuurlandschap';
- Instandhouding rijksmonumenten;
- Zichtbaar houden van de historische geografie;
- Behoud en ontwikkeling van de hoofdlijnen van cultuurlandschappen en historische landschapselementen;
- Beheer van kleine landschapselementen.

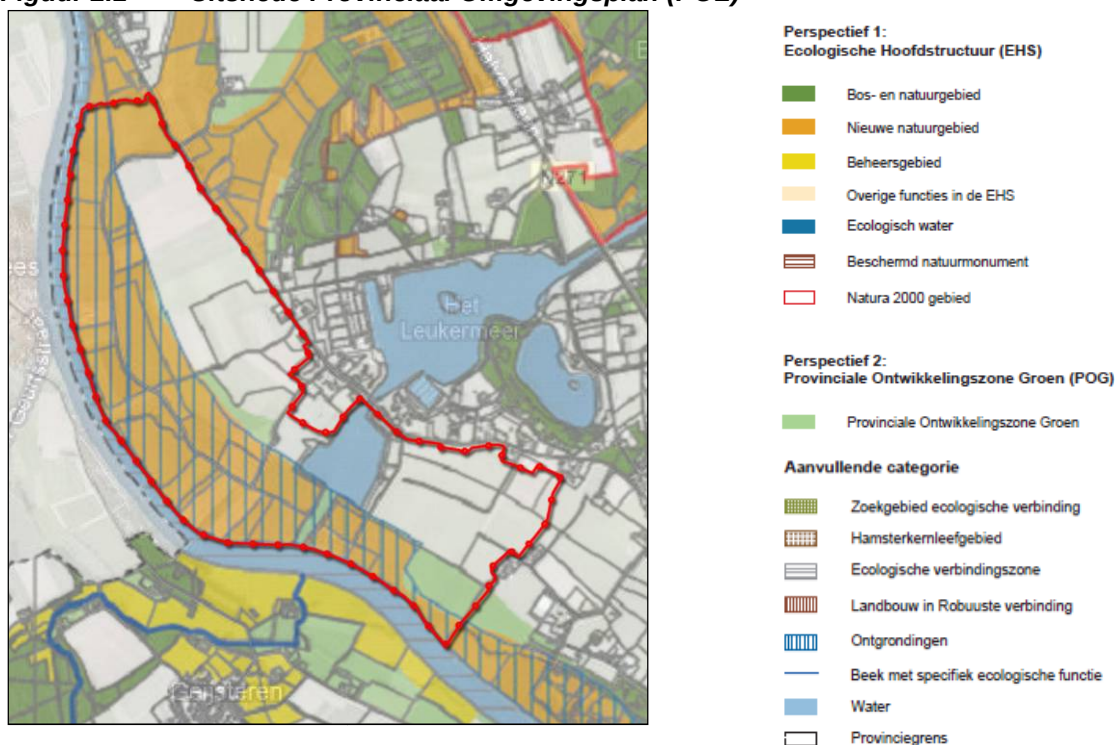
Landschap

- Behoud, ontwikkeling en beheer van de kernkwaliteiten van het landschap;
- Behouden afwisseling tussen open gebieden en gebieden met een bebouwingsarm karakter;
- Behouden historische samenhang met het landschap;
- Versterken van de structurerende werking van beek- en rivierdalen;
- Versterken bos- en mozaïeklandschappen inclusief ecologisch kwetsbare gebieden;
- Versterken van de variatie in open, halfopen en besloten gebieden;
- Versterken cultuurhistorisch waardevolle structuren;
- Aanbrengen van evenwicht tussen rood en groen in bebouwingsclusters en –linten buiten de bebouwde kom;
- Vernieuwen van verrommelde en verdichte gebieden.

Aan het plangebied 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' zijn in het POL verschillende aanduidingen toegekend (zie figuur 2.1): Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) en nieuw natuurgebied (EHS).

Een deel van het plangebied (circa 135 hectare) is aangewezen als Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De EHS omvat bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water en beken met een specifiek ecologische functie (SEF-beken). Het gaat in alle gevallen om gebieden van nationale of Europese betekenis. De EHS maakt onderdeel uit van de Ruimtelijke hoofdstructuur volgens de Nota Ruimte (deze Nota is inmiddels vervangen door de SVIR). Een deel van het plangebied (direct grenzend aan de Maas) heeft de aanduiding nieuw natuurgebied. Deze gebieden zijn onderdeel van de EHS en als nieuwe natuur begrensd in de Stimuleringsplannen Bos-, Natuur- en Landschap op basis van de subsidieregeling natuurbeheer 2000. Ook de bestaande bossen maken onderdeel uit van de EHS. In het POL wordt aangegeven dat delfstoffenwinning zoveel mogelijk gecombineerd moet worden met andere ruimtelijke activiteiten zoals natuurontwikkeling, recreatie en veiligheid. Het planvoornemen voldoet hieraan, in de eindsituatie wordt immers natuur ontwikkeld, daarnaast biedt de vergrote oppervlakte aan water kansen voor recreatie.

Een klein deel van het plangebied is aangewezen als Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG). De POG omvat vooral landbouwgebieden als buffer rond de EHS, delen van steile hellingen met veel natuur en landschapselementen, ecologische verbindingzones, beken met een specifiek ecologische functie (voor zover geen onderdeel van de EHS), hamsterkernleefgebieden, waterwingebieden met een natuurlijk karakter vanwege de waterbescherming en gronden die een natuurkarakter krijgen zoals bepaalde lopende ontgrondingen.

Figuur 2.1 Uitsnede Provinciaal Omgevingsplan (POL)

Binnen de POG geldt een ontwikkelingsgerichte basisbescherming. Behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn richtinggevend voor ontwikkelingen in de POG. Uitgangspunt is dat ontwikkelingen leiden tot een kwalitatieve en kwantitatieve versterking van de ecologische structuur. Indien van bestaande en gerealiseerde bos-, natuur- en landschapswaarden in de POG de wezenlijke kenmerken en waarden aangetast worden is de provinciale beleidsregel mitigatie en compensatie natuurwaarden van toepassing. In paragraaf 4.5.1 wordt nader ingegaan op de effecten op de POG.

In het POL geeft de provincie aan dat zij de geschiedenis van Limburg samenhangend in de ruimte zichtbaar wil houden om daarmee een aantrekkelijk woon-, leef-, en vestigingsklimaat te bieden. In dit verband wordt gestreefd naar behoud, ontwikkeling en beheer van aardkundige, cultuurhistorische en landschappelijke waarden in hun onderlinge samenhang. In het ten behoeve van het planvoornemen uitgevoerde MER is daarom ingegaan op effecten op deze waarden.

2.3.2 POL, aanvulling Zandmaas

Het POL, aanvulling Zandmaas, is een toevoeging op het POL die van toepassing is op het noordelijke deel van het dal van de Maas. Het gaat om het deel van het stroombed van Maas-bracht tot aan de provinciegrens bij Mook. Uit de functies die de Maas en haar stroombed moeten gaan bekleden, blijkt dat er op termijn omvangrijke werken moeten worden uitgevoerd. Het gaat daarbij onder meer om bescherming tegen hoogwater, natuur, waterfuncties, landbouw en delfstoffenwinning. Het plangebied is voor een deel gelegen in het winterbed van de Maas. Ook is het plangebied aangeduid als bergingslocatie.

2.3.3 Tracébesluit Zandmaas/Maasroute

In het Tracébesluit Zandmaas / Maasroute zijn maatregelen opgenomen, die onder de procedure van de Tracéwet vallen. In dit Tracébesluit en in de POL aanvulling Zandmaas, heeft het project Zandmaas / Maasroute zijn ruimtelijke vertaling gekregen. In de rapporten zijn diverse locaties voor rivierverruiming en natuurontwikkeling opgenomen. De voorgestelde maatregelen zijn onderverdeeld in twee 'pakketten':

- Pakket 1 – maatregelen gericht op het realiseren van het beschermingsniveau van 1:250 achter de kaden en beperkte maatregelen op het gebied van verbetering van de vaarroute van de Maas en natuurontwikkeling langs de rivier.

- Pakket 2 – extra maatregelen ten behoeve van waterstandverlaging en beperkte natuurontwikkeling. Op 9 juli 2003 heeft de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitgesproken dat de meeste bezwaren tegen het Zandmaas/Maasroute project zijn verworpen. Hiermee is de planologische basis komen vast te liggen.

2.3.4 *Omgevingsverordening Limburg*

Per 1 januari 2011 is de Omgevingsverordening Limburg in werking getreden. De Omgevingsverordening Limburg is een samenvoeging van de eerdere Provinciale Milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening, die met de inwerkingtreding van deze verordening zijn ingetrokken. De Omgevingsverordening Limburg is echter meer dan een samenvoeging van eerdere verordeningen. Bij het opstellen van de verordening zijn diverse normstellingen geactualiseerd, zijn waar mogelijk regels vervallen en zijn zoveel mogelijk administratieve verplichtingen vereenvoudigd. In de omgevingsverordening zijn regels uitgewerkt voor onder andere milieubeschermingsgebieden, waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden. Daarnaast zijn ook kaders gesteld voor het waterbeleid, ontgrondingen, wegen en stortplaatsen. Beleid op grond van de omgevingsverordening is opgenomen in het POL 2006, Actualisatie 2011.

2.3.5 *Meerjarenplan Zandmaas II*

Het Meerjarenplan Zandmaas II 2007-2015 dat in maart 2007 door het College van Gedeputeerde Staten is vastgesteld bevat een overzicht van de maatregelen uit het project Zandmaas pakket 2 die in de periode 2007-2015 zullen worden uitgevoerd. Hierin is tevens aangegeven welke Zandmaasprojecten aanspraak maken op de zogenaamde Veermangelden. In 2009 is een vervolg gegeven op het Meerjarenplan in de vorm van het Meerjarenplan Zandmaas 2 2009. Perspectief op 2015-2050. Hierin wordt op lange termijn gekeken naar de te nemen maatregelen. Het plangebied is in dit plan opgenomen in cluster 4 Well-Aijen tot aan Afferden. In het Meerjarenplan zijn de hoogwatergeul Well-Aijen en het plan Maaspark Well benoemd.

2.3.6 *Initiatiefplan voor de Noordelijke Zandmaas*

Een initiatiefplan voor de Noordelijke Zandmaas is door de statenfractie van het CDA in Limburg opgesteld en ter besluitvorming voorgelegd aan Provinciale Staten. De meerwaarde van dit CDA initiatiefplan is de aangebrachte samenhang en afstemming tussen de diverse Zandmaasplannen en de afstemming die heeft plaatsgevonden met de betrokken Zandmaasgemeenten. Op deze wijze is een integraal plan ontstaan waarbij veiligheid, natuurontwikkeling en lokale ruimtelijke ontwikkelingen op een lokaal-, regionaal- en provinciaal draagvlak kunnen rekenen. Rivierverruiming middels winning van grondstoffen, teneinde de financiële haalbaarheid van het initiatief te vergroten, strookt volledig met het provinciale grondstoffenbeleid en vormt de basis van dit initiatiefplan.

2.3.7 *Provinciaal Waterplan 2010 - 2015*

Het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan 2010-2015 omvat de strategische hoofdlijnen voor het provinciale waterhuishoudkundige beleid. De operationele uitwerking vindt plaats via POL-aanvullingen en beleidsregels, die bij de verschillende hoofdstukken genoemd zijn. Samen met deze uitwerkingen vormt het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan 2010-2015 het nieuwe provinciale waterhuishoudingsplan.

Het provinciale waterbeleid bevat de volgende strategische doelen:

- Herstel sponswerking: het voorkomen van wateroverlast en watertekort in het regionale watersysteem, anticiperend op veranderende klimatologische veranderingen;
- Herstel natte natuur: het bereiken van ecologisch gezonde watersystemen en grondwaterafhankelijke natuur;
- Schoon water: het bereiken van een goede chemische kwaliteit voor water en sediment;
- Een duurzame watervoorziening: het beschermen van water voor menselijke consumptie, zodanig dat voldoende water van vereiste kwaliteit via eenvoudige zuiveringstechnieken beschikbaar is;
- Een veilige Maas: het streven naar een acceptabel risico voor overstromingen in het rivierbed van de Maas.

2.3.8 *Stroomgebiedsvisie Limburg*

De Stroomgebiedsvisie Limburg bevat een visie op hoofdlijnen van de gezamenlijke Limburgse waterbeheerders voor het op orde brengen van het regionaal watersysteem. Daarbij wordt een brede kijk op het watersysteem gehanteerd: het gaat om het op orde brengen van het regionaal watersysteem vanuit de integrale benadering, dat wil zeggen dat oplossingsrichtingen nadrukkelijk gezocht worden in samenhang met de realisering van meerdere doelen. Uitgangspunten zijn verder dat de watersystemen aan de nieuwe normering voor wateroverlast dienen te voldoen en moeten kunnen anticiperen op 10% meer neerslag in 2050 als gevolg van de klimaatverandering. Ten behoeve van de planrealisatie is hydrologisch onderzoek uitgevoerd (zie bijlage 5).

2.3.9 *Beleidskader bodem 2010*

Op 28 september 2010 hebben Gedeputeerde Staten het Beleidskader bodem 2010 vastgesteld. Dit beleidskader omvat het provinciale beleid voor de aanpak van bodemverontreiniging in Limburg. Het Beleidskader bodem 2010 vormt samen met het Meerjarenprogramma Bodemsanering de invulling van de provinciale regierol in het beleidsveld bodem(sanering). Deze regie omvat 4 rollen: regisseur, initiatiefnemer, informatieverstrekker en bevoegd gezag. Het beleidskader bodem belicht de rol van het bevoegd gezag en is feitelijk het centrale punt in de uitvoering van de regierol als het gaat over de algehele benadering van bodemverontreiniging. Het gaat vooral in op de inhoudelijke aspecten (zowel juridisch als technisch), bezien vanuit wet- en regelgeving en landelijk beleid. Het beleidskader heeft een tweeledig doel:

- het geven van invulling aan de beleidsvrijheid en interpretatieruimte die wet en regelgeving ons bieden;
- het bijdragen aan een, op hoofdlijnen, uniform beleid binnen de provincie.

Met dit beleidskader wordt vooral bewerkstelligd dat bestaande bevoegdheden, die (kunnen) leiden tot wetsinterpretatie, beoordelingsruimte of beleidsruimte, op een eenduidige wijze zullen worden gehanteerd. Ten behoeve van de planrealisatie is bodemonderzoek uitgevoerd (zie bijlage 2).

2.3.10 *Nota provinciaal erfgoedbeleid*

Het provinciale erfgoedbeleid bestaat uit drie beleidsvelden: archeologiebeleid, erfgoededucatie en monumentenbeleid. De Nota provinciaal erfgoedbeleid geeft het algemeen kader aan. Sinds jaar en dag stelt de Provincie Limburg middelen beschikbaar voor de instandhouding van met name gebouwde monumenten ter ondersteuning van de direct betrokken eigenaren en in samenwerking met de rijksoverheid en de gemeenten. De Provincie wil haar bijdrage blijven leveren aan de instandhouding van het Limburgse culturele erfgoed en betrokken zijn bij het maken van keuzes inzake behoud en ontwikkeling van cultureel erfgoed. In het ten behoeve van het planvoornemen uitgevoerde MER is daarom ingegaan op effecten op cultuurhistorische en archeologische waarden.

2.3.11 *Beleidsnota Ontgrondingen*

Op 7 juli 2009 hebben Provinciale Staten de Beleidsnota Ontgrondingen vastgesteld. De provincie is het bevoegd gezag bij het verlenen van ontgrondingsvergunningen. Deze beleidsnota is een uitwerking van het POL en formuleert gedetailleerd het provinciale beleid ten aanzien van de winning van onder andere zand, grind en klei en de inzet van secundaire bouwgrondstoffen. Deze beleidsnota fungeert tevens als toetsingskader voor de provincie als bevoegd gezag bij de beoordeling van aanvragen voor ontgrondingsvergunningen. Ten behoeve van het planvoornemen wordt een ontgrondingsvergunning aangevraagd bij de provincie.

2.3.12 *Natuurbeheerplan*

Het Provinciaal Natuurbeheerplan 2010 is de opvolger van het Stimuleringsplan voor Natuur, Bos en Landschap. Het natuurbeheerplan geeft de na te streven doelen weer op het gebied van natuur- bos en landschapsbeheer en vormt tevens het leidend document voor de subsidieverlening in het kader van het Subsiestelsel Natuur en Landschapsbeheer (SNL). De gebiedsplan- nen beschrijven hiertoe de natuurdoelen, de mogelijkheden voor subsidie vanuit genoemde subsidieregelingen en geven de begrenzingen aan van gebieden waar deze regelingen van toepassing zijn.

Voor het plangebied is voor het EHS-gebied 'Nieuwe natuur' in het Provinciaal Natuurbeheerplan een streefbeeld opgenomen dat bestaat uit vochtige riviergebonden natuur op de oevers en ondiep water in de geul. In dit Natuurbeheerplan heeft de provincie voor het plangebied natuurdoelen gesteld. Zo dient in het plangebied droog kruidenrijk grasland en kamgrasweide gerealiseerd te worden. In principe kunnen in het plangebied na planrealisatie, alle in het Natuurbeheerplan benoemde natuurdoelen worden gerealiseerd. Belangrijk voor de ontwikkeling is vooral het toekomstige beheer en dat de afwerking geschiedt met schraal zand.

2.3.13 *Strategische Regiovisie, Gebiedsontwikkeling Maasduinen*

In de Strategische Regiovisie, Gebiedsontwikkeling Maasduinen zetten de gemeenten Bergen, Gennep en Mook en Middelaar een strategie uiteen om te komen tot een kwaliteitsslag om de regionale economie te versterken en de leefbaarheid in de regio te vergroten. In de Regiovisie wordt gefocust op vier hoofdprogramma's:

- Investeren in exclusieve woonprogramma's;
- Ontwikkelen van bijzondere zorgcomplexen en zorgconcepten;
- Ontwikkelen van een bijzonder toeristisch recreatief product;
- Investeren in een duurzame landbouw.

In de Regiovisie is gesteld dat het kwaliteitsniveau van de bestaande recreatieve voorzieningen onder druk staat en dat dit moet worden verhoogd. Om het doel te bereiken zijn drie basisprogramma's benoemd:

- Verbindingen en netwerken: ontsluiting naar alle zijden is noodzakelijk;
- De ruimtelijke kwaliteit moet worden verbeterd: een betere balans tussen het bebouwde deel en het landelijke deel;
- Veiligheid tegen hoog water.

2.3.14 *Landschapskader Noord- en Midden-Limburg*

In het Landschapskader Noord – en Midden-Limburg, worden handvatten gegeven ter verhoging van de verschillende in Limburg aanwezige landschappelijke kwaliteiten om daarmee de dagelijkse leefomgeving van vele mensen en ook van planten en dieren een kwaliteitsimpuls te geven. Het Landschapskader heeft tot doel op een beknopte wijze inzicht te geven in het hoe en waarom van het huidige landschap en daarmee grip te krijgen op de kansen die dat zelfde landschap biedt voor de toekomst. Het vormt hiermee een inspiratiebron om tot kwaliteitsverbeteringen te komen voor het Noord- en Midden-Limburgse landschap. Aan de hand van zowel kenmerkende beelden van de huidige situatie als aansprekende ontwikkelingsmogelijkheden voor de toekomst inspireert het Landschapskader initiatiefnemers en beleidsmakers tot passende ruimtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan een aantrekkelijker landschap om in te wonen, te werken en te recreëren.

Initiatiefnemers van zowel aan landbouw en natuur (groene), aan water (blauwe), als aan bebouwing en infrastructuur (rode) gerelateerde ontwikkelingen, kunnen aan de hand van het Landschapskader nagaan welke ontwikkelingen op een bepaalde plek landschappelijk gezien wenselijk en mogelijk zijn.

2.4 **Gemeentelijk beleid**

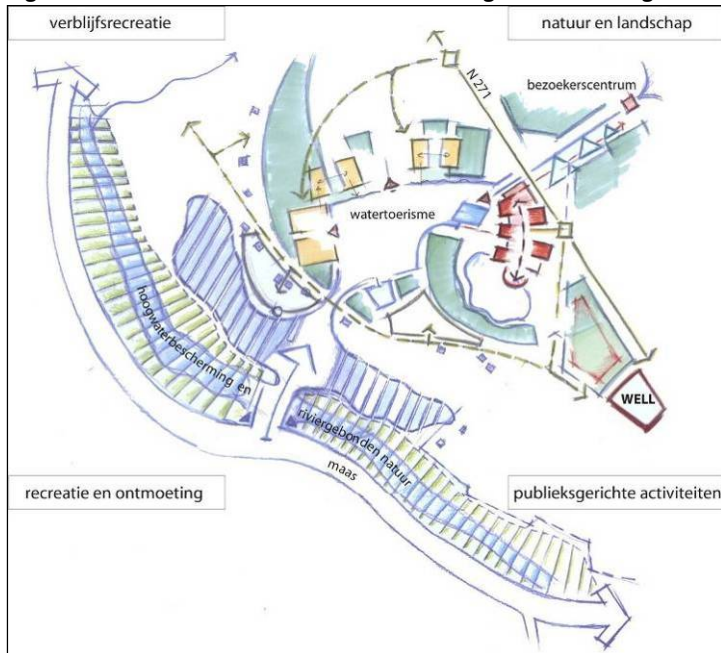
2.4.1 *Structuurvisie+*

De gemeenteraad van Bergen heeft op 14 februari 2006 de Structuurvisie+ vastgesteld. De gemeente geeft in deze structuurvisie haar visie op toekomstige ontwikkelingen. Het hoofddoel is om de leefbaarheid en vitaliteit van de gemeente te versterken. Een van de doelen om dit te bereiken is om het aanbod voor recreatie en toerisme te vergroten. Recreatieve ontwikkelingen dragen bij aan werkgelegenheid en vormen een sterke economische motor voor de regio.

Daarnaast kan het een impuls zijn voor de leefbaarheid in het gebied. Het fraaie landschap en het uitgebreide areaal natuur is een sterke gemeentelijke troef voor verdere toeristisch recreatieve ontwikkelingen in Bergen. De gemeente is voornemens om aan te haken op de ontwikkeling van de hoogwatergeulen door de voorhaven te vergroten. De plannen van de gemeente

maken geen onderdeel uit van voorliggend bestemmingsplan. In de Structuurvisie+ is voorzien in de voorgestane ontwikkelingen.

Figuur 2.2 Uitsnede Structuurvisie+ gemeente Bergen

2.4.2 Structuurvisie Maaspark Well

In de Structuurvisie Maaspark Well, die in december 2011 door de gemeenteraad is vastgesteld, zet de gemeente Bergen haar visie uiteen over het gebied Maaspark Well. In de visie zijn de volgende randvoorwaarden en uitgangspunten benoemd voor de rivierverruiming en voor de recreatieve ontwikkelingen binnen Maaspark Well:

1. het verbeteren van de Maas als vaarroute;
2. het gedeeltelijk realiseren van een beschermingsniveau van 1:250 langs de onbedijkte Maas achter de waterkeringen door de realisatie van een hoogwatergeul en een toename van de bergingscapaciteit voor water tijdens hoogwatergolven in de Vergrote Voorhaven;
3. de realisatie van een watersportgebied in de vorm van de Vergrote Voorhaven;
4. het realiseren van beperkte natuurontwikkeling langs de Maas;
5. de realisatie van een verbeterde toeristisch-recreatieve infrastructuur rondom het Leukermeer;
6. een delfstoffenwinning (aanvullend op de hoogwatergeul) tot ruim 16 miljoen m³ vermarktbaar delfstoffen om bovengenoemde zaken mee te realiseren en te financieren.

Daarnaast heeft de delfstoffenwinning aanvullend tot doel om niet vermarktbaar materiaal van buiten het plangebied (uit andere rivierverruimingsprojecten nabij het plangebied) te bergen.

2.4.3 Gebiedsplan Maaspark Well

In het Gebiedsplan Maaspark Well wordt een integrale aanpak gepresenteerd van plannen van verschillende partijen voor het Maasdal tussen Well en Aijen. De deelplannen omvatten:

- De vergroting van de veiligheid tegen overstroming door het realiseren van de Hoogwatergeul Well-Aijen;
- Vergroting van de Voorhaven ten behoeve van een toeristisch-recreatieve ontwikkeling van het gebied.;
- Realisatie van de toeristisch-recreatieve structuur in het hele plassengebied.

2.4.4 Bodembeheerplan en (water)bodemkwaliteitskaart

Op 17 juni 2008 heeft het college van B&W het Bodembeheerplan en de Bodemkwaliteitskaart van de gemeente Bergen vastgesteld. Hiermee, is het in bepaalde gevallen tot uiterlijk 17 juni 2013 binnen de gemeente Bergen mogelijk, onder de voorwaarden van de Vrijstellingsregeling

grondverzet, grond te ontgraven en deze grond ook weer elders binnen de gemeente het te gebruiken, zonder daarvoor aanvullend onderzoek te hoeven uitvoeren.

De belangrijkste voorwaarden voor het hergebruik op hoofdlijnen zijn:

- de kwaliteit van de ontvangende bodem mag niet verslechteren;
- diegene die de grond wil hergebruiken is verplicht het hergebruik tenminste vijf werkdagen van tevoren te melden bij de gemeentemiddelen een speciaal daarvoor bestemd meldingsformulier.

Daarnaast is door de gemeente op 12 september 2011 de Waterbodempkwaliteitskaart voor Maaspark Well vastgesteld voor het beheersgebied van Rijkswaterstaat. Deze kaart kan worden gehanteerd als algemeen erkend bewijsmiddel in het kader van het Besluit Bodempkwaliteit voor de toe te passen dekgrond.

2.5 Waterbeleid

2.5.1 *Water in Orde, Orde in Water*

In 2005 heeft het Waterschap Peel en Maasvallei haar strategie en visie geformuleerd in *Water in Orde, Orde in Water*. Het waterschap is van mening dat beveiliging tegen hoogwater op de Maas moet gebeuren door de rivier de ruimte te geven om hoge afvoeren goed te kunnen verwerken. Vanuit die visie is het waterschap steeds voorstander geweest van verbreding en verdieping van de Maas. Hiernaast wil het waterschap randvoorwaarden bieden om te kunnen werken, wonen en recreëren binnen het gebied. Zij streeft naar een watersysteem geschikt voor (grond)gebruik door de mens.

2.5.2 *Beheerplan waterkeringen 2009 - 2013*

In het Beheerplan waterkeringen 2009-2013 is aangegeven hoe het Waterschap Peel en Maasvallei haar waterkeringen beheert en onderhoudt om de afgesproken veiligheid bij hoogwater te garanderen en te voldoen aan de veiligheidseisen. Bij het beheer van waterkeringen staat veiligheid voorop. Het waterschap hanteert dan ook een strikt en terughoudend beleid voor alle initiatieven en ontwikkelingen die de veiligheid in het geding kunnen brengen. Nieuwe waterkeringen moeten daarom robuust en duurzaam worden aangelegd en bestaande waterkeringen moeten efficiënt en doelmatig te beheren zijn. Groene, obstakelvrije dijken voldoen het beste aan deze criteria.

2.5.3 *Keur Waterschap Peel en Maasvallei 2009*

In de Keur Waterschap Peel en Maasvallei 2009 geeft het Waterschap eisen aan de vergunningverlening bij ingrepen in waterkeringen (zoals het doorsnijden van dijken en het aanleggen van leidingen in waterkeringen) en peilbesluiten.

2.6 Conclusies beleidskader

In het kader van het planvoornemen zijn diverse onderzoeken uitgevoerd (zie bijlagen) om te toetsen of het plan voldoet aan de voorwaarden die vanuit verschillende beleidsstukken zijn vereist. Op basis van deze onderzoeken blijkt dat het plan in principe past binnen het relevante Europese, rijks-, provinciale en gemeentelijke beleid. Het plan voorziet in de realisatie van verschillende doelen die vanuit diverse beleidsstukken zijn beoogd (o.a. doelen met betrekking tot hoogwater veiligheid en natuurontwikkeling). Wel zullen in het kader van de planrealisatie verschillende vergunningen aangevraagd dienen te worden.

3 Ruimtelijke en functionele aspecten

3.1 Aanleiding en doelstelling

De regenrivier de Maas is in het verleden een belangrijke factor geweest voor de vorming van het landschap in Limburg en elders in haar stroomgebied. Door de afvoer van grote hoeveelden water, als gevolg van het smelten van de ijskap tijdens het Holoceen ter plaatse van het huidige Limburg, is de karakteristieke vorm (morfologie) van het Maasdal ontstaan.

De Maas voert tegenwoordig in hoofdzaak hemelwater af. Gedurende 365 dagen per jaar biedt het Maasdal ruimte voor waterafvoer. Als gevolg van onder andere klimaatverandering (stijgende temperaturen, meer piekafvoeren), kanalisering van de rivier, een toenemende verstedelijking en de hiermee verbandhoudende "verharding" en cultivering van het landschap, ontstaat echter in natte perioden steeds vaker wateroverlast in het, in de loop der tijd, versmalde Maasdal.

De gevolgen van de hoogwaterperioden van 1993 en 1995 zijn ook in Well en Aijen duidelijk merkbaar geweest. Sindsdien hebben de verschillende overheden aanmerkelijk meer aandacht besteed aan het voorkomen van en de bestrijding van de hoogwaterproblematiek langs de grote rivieren in Nederland. Ook recentelijk nog, zoals in januari 2011 en in januari 2012, hebben zich in het gebied perioden van hoogwater en overstromingen van het Maasdal voorgedaan.

In Limburg bleek de bedding van de rivier de Maas onvoldoende ruimte te hebben om de watertoevoer uit de bovenloop van de Maas te kunnen verwerken. Om de hoogwateroverlast tegen te gaan, heeft het Rijk besloten om maatregelen te nemen ter vergroting van de waterveiligheid. De realisatie van de Hoogwatergeul⁺ en de vergroting van de Voorhaven zijn twee van de maatregelen om de hoogwaterbescherming, ook naar de toekomst toe, te vergroten.

In het Gebiedsplan Maaspark Well zijn ambities geformuleerd die ook de basis vormen voor 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming'. Uitgaande van deze ambities zijn de volgende doelstellingen bepaald voor de realisering van de Hoogwatergeul⁺ Well – Aijen en de Vergrote Voorhaven, het Rivierverruimingsdeel van Maaspark Well:

- Het op bedrijfseconomisch verantwoorde wijze aanleggen van een Hoogwatergeul⁺ en een Vergrote Voorhaven om voldoende hoogwaterbescherming te bieden. Daarbij wordt de al vergunde Hoogwatergeul conform het Tracébesluit vergroot;
- Het integreren van de natuurdoelstelling van de vergunde Hoogwatergeul uitgaande van het Tracébesluit in het (grotere) rivierverruimingsdeel;
- Het bieden van randvoorwaarden voor een nieuwe impuls aan de toeristische sector in Bergen waardoor de regionale economie wordt versterkt. Deze randvoorwaarden kunnen onder andere worden geschapen door het realiseren van meer oppervlaktewater dat, uiteindelijk, kan dienen voor recreatieve doeleinden;
- In het plangebied mag materiaal van buiten het plangebied worden verwerkt indien het materiaal past binnen de regelgeving en bijdraagt aan de kwaliteit van het gebied (landschap, natuur, recreatie).

Daarnaast zijn in het Tracébesluit Zandmaas/Maasroute de bergingslocaties benoemd voor de opslag van niet vermarktbaar grond uit het project Zandmaas/Maasroute. Well – Aijen is één van de locaties die als zodanig is benoemd.

3.2 Relatie met milieueffectrapport 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming'

Vanwege de omvang van het planvoornemen is het volgens de Wet milieubeheer wettelijk verplicht om, gekoppeld aan de besluitvorming over het bestemmingsplan en de ontgrondingsvergunning, een milieueffectrapportage (Project-m.e.r.) uit te voeren.

In het Plan-MER dat in het kader van de structuurvisie is opgesteld, is destijds een voorkeursalternatief benoemd voor Maaspark Well. In het Project-MER, dat als bijlage bij voorliggend bestemmingsplan is opgenomen, heeft een verdere uitwerking voor 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' plaatsgevonden. Deze uitwerking bestond uit het basisalternatief en een aantal nieuwe varianten voor onderdelen van het planvoornemen. Deze zijn onderzocht, vergeleken en beoordeeld. Op basis van de effectbeoordeling, de vergelijking van de alternatieven en varianten en de mogelijkheden voor de bedrijfsvoering is door de initiatiefnemer een voorkeursalternatief samengesteld. Dit voorkeursalternatief is in essentie uitgewerkt in voorliggend bestemmingsplan. Er is daarbij, in overleg met de gemeente Bergen, voor gekozen de recreatievariant, die in het kader van de Project-MER onderdeel uitmaakt van het voorkeursalternatief, nu niet in het bestemmingsplan op te nemen en ook niet in de vergunningsaanvraag in procedure te brengen. Dit, enerzijds omdat er nog onvoldoende duidelijkheid is met betrekking tot de grondverwerving en anderzijds dat daarbij nog onvoldoende duidelijkheid is over de te ontwikkelen recreatieve activiteiten. Vanuit het uitvoeringsperspectief is de kadeverlegging, naar verwachting, pas over een langere periode aan de orde (buiten de geldende bestemmingsplantermijn van 10 jaar). Bovendien is de kans zeer groot dat in het kader van de hoogwaterbeveiliging (vóór 2020) de in het plangebied aanwezige kades eerder zullen moeten worden aangepast cq verlengd. Om pragmatische redenen ligt het nu voor de hand om de kadeverlegging als wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan mee te nemen.

3.3 Ruimtelijke beschrijving

Het plan 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming' is een integraal gebiedsplan dat is opgebouwd uit één bestaand plandeel: de Hoogwatergeul Well-Aijen in het kader van het Tracébesluit Zandmaas, en uit twee aanvullende nieuwe plandelen: de verruiming van de Hoogwatergeul ten opzichte van de eerder vergunde Hoogwatergeul in het kader van het Tracébesluit Zandmaas (kortweg de Hoogwatergeul+) en de Vergrote Voorhaven (met uitzondering van het Dassencompensatiegebied). Het bestaande plandeel Hoogwatergeul is daarbij al volledig vergund. De twee aanvullende nieuwe plandelen Hoogwatergeul+ en Vergrote Voorhaven moeten nog worden vergund. Uiteindelijk wordt één integrale vergunning aangevraagd waarin de bestaande vergunning vanuit vergunbaarheid en handhaafbaarheid wordt geïntegreerd.

Toelichting:

In het verleden is reeds eerder een vergunning verleend voor de Hoogwatergeul Well – Aijen conform het Tracébesluit Zandmaas (het vergunde ontwerp van december 2008 / januari 2009 en de later in het kader van de Noord-Zuid uitvoeringsaanpak gewijzigde vergunningen van maart 2011). In juni 2011 is ook een vergunning verleend voor de ontgroning en aanleg van het Dassencompensatiegebied. De inrichting van het Dassencompensatiegebied vloeit voort als verplichting uit de verleende Flora- en faunatoelichting ten behoeve van de realisatie van de Hoogwatergeul Well-Aijen. Hierdoor is de inrichting van het Dassencompensatiegebied onlosmakelijk met de Hoogwatergeul verbonden, maar ligt dit gebied (geografisch gezien) in het naastgelegen gebied van de Vergrote Voorhaven.

In het kader van het project 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming' wordt de inmiddels qua ontgroning volledig vergunde Hoogwatergeul Well – Aijen conform het Tracébesluit geoptimaliseerd, vandaar de benaming Hoogwatergeul+. Deze optimalisatie heeft o.a. betrekking op aanvullende hoogwaterbescherming, extra delfstoffenwinning en de berging van niet-vermarktbaar materiaal. Wanneer voor het aanvullende nieuwe gedeelte rivierverruiming (Hoogwatergeul+ en Vergrote Voorhaven) de vergunningen verleend en onherroepelijk zijn en het bestemmingsplan is vastgesteld, zal de Hoogwatergeul Well – Aijen conform het Tracébesluit én het vergunde Dassencompensatiegebied, qua eindresultaat integraal onderdeel uitma-

ken van 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming' en tevens in de nieuwe vergunning zijn geïntegreerd.

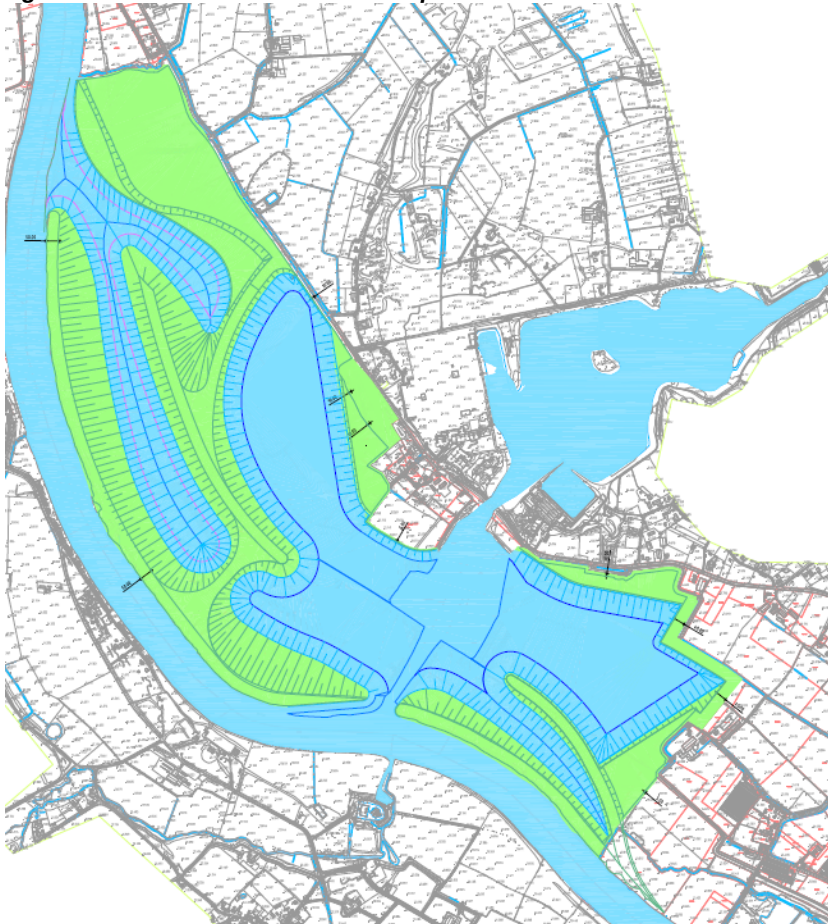
Het plangebied Vergrote Voorhaven is het gebied dat aan weerszijden (ten Noorden en ten Zuiden) van de aanwezige Voorhaven is gelegen en ten oosten van de Hoogwatergeul(+). De oppervlakte open (vaar-)water, voor met name extensieve recreatie, wordt vergroot door een ontgronding aan weerszijde van de Voorhaven. Hierdoor ontstaat een recreatieplas voor watersport. De recreatieplas zal bij hoogwater ook gaan meestromen en als zodanig de werking van een tweede, parallelle Hoogwatergeul krijgen. Het Dassencompensatiegebied (gelegen aan de noordzijde van het gebied Vergrote Voorhaven) is onder andere vanwege de compensatieverplichting voor de Hoogwatergeul naar voren gehaald, maar is als zodanig geïntegreerd in dit plandeel Vergrote Voorhaven.

In en rondom de Hoogwatergeul+ en de Vergrote Voorhaven wordt aanvullend ten opzichte van de al vergunde Hoogwatergeul Well – Aijen in het kader van het Tracébesluit én het al vergunde Dassencompensatiegebied, circa 12,7 mln. m³ vermarktbaar delfstoffen gewonnen.

De Hoogwatergeul inclusief optimalisatie (+) en de Vergrote Voorhaven vormen qua planinvulling en eindresultaat gezamenlijk het planvoornemen van 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming'. In het vervolg van deze samenvatting wordt dan ook gesproken over de ontwikkeling van 'Maaspark Well, gedeelte Rivierverruiming'. Deze ontwikkeling heeft dan betrekking op alle hiervoor genoemde planonderdelen waarbij de gedeelten, Hoogwatergeul in het kader van het Tracébesluit én Dassencompensatiegebied, al eerder zijn vergund.

In figuur 3.1 is de totale voorgenoemen activiteit weergegeven.

Figuur 3.1 **Totaalbeeld van het planvoornemen**

3.3.1 Realisatie van de conform het Tracébesluit vergunde hoogwatergeul Well - Aijen
De realisering van de voorgenomen activiteiten in het plangebied start met de aanleg van de Hoogwatergeul Well-Aijen³ en de aanleg van het Dassencompensatiegebied. Indien de integrale gebiedsontwikkeling Maaspark Well onverhoopt geen doorgang zou vinden, is de initiatiefnemer contractueel verplicht deze oorspronkelijke Hoogwatergeul en het Dassencompensatiegebied te realiseren. De realisatie van het Dassencompensatiegebied is onlosmakelijk verbonden aan de realisatie van de Hoogwatergeul door de compensatieverplichting op grond van de Flora- en faunawet. In figuur 3.2 is het inrichtingsplan voor de vergunde hoogwatergeul afgebeeld.

In het vergunde ontwerp voor de Hoogwatergeul Well Aijen wordt een belangrijk deel van het ongeveer 129 ha grote plangebied ontgraven. Circa 2,82 miljoen m³ netto delfstoffen wordt in het gebied gewonnen en afgevoerd als bouwgrondstof. Hierdoor wordt een rivierverruiming gerealiseerd, die circa 7 cm waterstandverlaging oplevert tijdens een 1:250 hoogwatersituatie. De belangrijkste kengetallen uit deze oorspronkelijke hoogwatergeul zijn weergegeven in tabel 3.1.

Tabel 3.1 Kengetallen Hoogwatergeul Well-Aijen (vergund ontwerp 2009)

Totaal oppervlakte natuur	ca. 129 ha
Oppervlakte water/watergebonden natuur	43 ha
Oppervlakte land (riviergebonden natuur)	86 ha
Lengte hoogwatergeul	3.700 m
Breedte geul	100 m tot 250 m
Diepte geul	2,5 m

Figuur 3.2 Inrichtingsplan hoogwatergeul Well – Aijen, fase 1 (vergund in dec. 2008 –jan. 2009, gewijzigd november 2010)

³ Conform het Tracébesluit Zandmaas uit 2003, het vergunde ontwerp van december 2008 / januari 2009 en de later in het kader van de Noord-Zuid uitvoeringsaanpak gewijzigde vergunningen van maart 2011

3.3.2 Realisatie Hoogwatergeul⁺ Well – Aijen

In het kader van het project 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming', wordt gedurende de uitvoering van de Hoogwatergeul "overgestapt" naar de uitvoering van de Hoogwatergeul⁺ (ter onderscheid wordt de optimalisatie aangeduid met een "+") en de Vergrote Voorhaven. Hierbij wordt onder andere de oorspronkelijk geplande hoogwatergeul geoptimaliseerd met betrekking tot aanvullende hoogwaterbescherming, extra delfstoffenwinning en berging van niet-vermarktbaar materiaal.

De vergravingsdiepte van de hoogwatergeul varieert plaatselijk tussen 10 en 15 meter onder maaiveldniveau. Na afloop van de delfstoffenwinning wordt er niet-vermarktbaar materiaal geborgen waardoor de geul uiteindelijk bij hoogwater meestroomt en een uiteindelijke diepte krijgt tussen 2,5 en 7,5 meter (de oorspronkelijke vergunde hoogwatergeul ging uit van een diepte van 2,5 m). De breedte van de geul varieert van 150 tot 200 meter.

3.3.3 Vergrote Voorhaven

Aan weerszijden van de aanwezige Voorhaven wordt de oppervlakte open (vaar-)water vergroot, waardoor een (soort) recreatieplas ontstaat voor watersport. Door het maaiveld aan de instromings- en de uitstromingszijde van de recreatieplas te verlagen, zal de recreatieplas bij hoogwater ook gaan meestromen en als zodanig de werking van een tweede hoogwatergeul krijgen. Het centrale deel van de recreatieplas zal een diepte krijgen van circa 10 tot 13 meter. In en rondom de Hoogwatergeul⁺ Well – Aijen en de Vergrote Voorhaven wordt circa 16 mln. m³ extra vermarktbaar delfstoffen gewonnen ten opzichte van de al vergunde Hoogwatergeul Well – Aijen.

3.3.4 Dassencompensatie

Bij de start van de uitvoeringswerkzaamheden van de Hoogwatergeul⁺ aan de noordzijde zal tevens gestart worden met de uitvoering van het naastgelegen zogenaamde Dassencompensatiegebied (zie figuur 3.3). Het Dassencompensatiegebied ligt niet binnen de oppervlakte van de Hoogwatergeul maar het betreft wel een gekoppelde verplichting in verband met de compensatie van de habitat voor de Das. Dit Dassencompensatiegebied heeft een oppervlakte van ca. 8,6 ha en zal na ontgronding worden aangevuld met bovengrond die vrijkomt bij de realisatie van de Hoogwatergeul.

Na deze aanvulling wordt het gebied ingericht als dassenfoerageergebied. Op het moment dat het noordelijke dassenfoerageergebied is ontgrond en ingericht ontstaat er tevens een (natuurlijke) blijvende buffer tussen enerzijds het dorp Aijen en anderzijds de ontgrondings- en inrichtingsactiviteiten in het kader van het project 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming'. Ook het Dassencompensatiegebied maakt onderdeel uit van de EHS (nieuwe natuur).

Als gevolg van de vergroting van het te ontgraven gebied met de "Vergrote Voorhaven" zal meer foerageergebied van de Das worden vergraven. De effecten voor de Das van de totale ingreep zijn in beeld gebracht en tevens is bezien op welke wijze de dassencompensatie en –verplaatsing hierop moet worden aangepast (zie bijlage 3). Er is gekozen om de dassencompensatie in het gebied van de Vergrote Voorhaven te laten plaatsvinden. In dit gebied zal een dassenterp worden aangelegd waar de clan van de te vergraven burcht zich naar verplaatst. Daarnaast zal leefgebied voor de Das worden gerealiseerd in het plangebied.

Figuur 3.3 Ligging van het Dassencompensatiegebied**3.3.5 Verleggen gastransportleiding**

In het zuiden van het plangebied is van noordoost naar zuidwest een gastransportleiding gelegen. Deze leiding transporteert aardgas onder een maximale druk van 40 bar. Om het plan te kunnen realiseren wordt deze leiding verlegd. Het gebied ten zuiden van de leiding wordt eerst ontgrond en vervolgens wordt de leiding verlegd in een sleuf op de bodem van de ontgronde plas (zie figuur 3.4). Ter bescherming wordt de leiding afgedekt met een zandlaag van 2 tot 3 meter dik.

Figuur 3.4 Verlegging gastransportleiding

3.3.6 *Bergen niet-vermarktbaar specie*

In het plan is rekening gehouden met de berging van niet-vermarktbaar specie (restmateriaal), die vrijkomt bij andere rivier(verruimings)projecten die niet beschikken over bergingscapaciteit. Deze bergingsruimte op basis van de huidige berekening van de grondbalans bedraagt circa 2-3 mln. m³. De hoeveelheid te bergen materiaal binnen de aanvullijnen van het eindplan, is met name afhankelijk van de voortgang van de ontgroning en de herinrichting. Deze bergingsreservering is door de overheid in het planproces ingebracht en een deel hiervan (320.000 m³) is al door de overheid toegezegd.

Tabel 3.2 Kengetallen Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming⁴

Hoogwatergeul⁺ Well-Aijen

Totaal oppervlakte hoogwatergeul	129 ha
Oppervlakte water	62 ha
Oppervlakte riviergebonden natuur	67 ha
Lengte hoogwatergeul	4.100 m
Breedte geul	150 m tot 200 m
Diepte geul	2,5 m tot 7,5 m

Uitbreiding Voorhaven

Totaal oppervlakte Vergrote Voorhaven	ca. 153 ha
Oppervlakte plas	ca. 70 ha
Oppervlakte oevers en weerden	ca. 83 ha
Diepte waterplas	ca. 10-13 m

3.4 Voorgenomen uitvoeringswijze

Wijze van delfstofwinning

Droge winning

Voordat de feitelijke delfstofwinning (winning van vermarktbaar grondstoffen) kan plaatsvinden, dient de bovenste laag teelaarde/dekgrond te worden verwijderd. Deze dekgrond met een dikte die varieert tussen de 2 en 4 meter wordt afgegraven met hydraulische graafmachines en shovels en geladen op dumpers en/of vrachtwagens. De dekgrond wordt gebruikt voor de aanleg van tijdelijke geluidswallen en/of tijdelijk in depot gezet. Later worden deze depots en geluidswallen weer gebruikt voor de aanvulling van de ontgronde terreinen en voor de herinrichting van het gebied. De benodigde geluidswallen zullen een hoogte hebben van circa 6 meter. De geluidswallen evenwijdig aan de Maas en ter hoogte van Aijen die gedurende de uitvoering van de ontgrondingswerkzaamheden (de aanleg van de hoogwatergeul Well – Aijen) wordt gerealiseerd, hebben een hoogte van 6 meter en zullen daar waar nodig ook gedurende de ontgroning van de Voorhaven gehandhaafd blijven. De geluidswallen zullen al naar gelang de noodzaak om geluid afdoende af te schermen "meebewegen" door het plangebied. In figuur 3.5 is de ligging van de geluidswallen weergegeven.

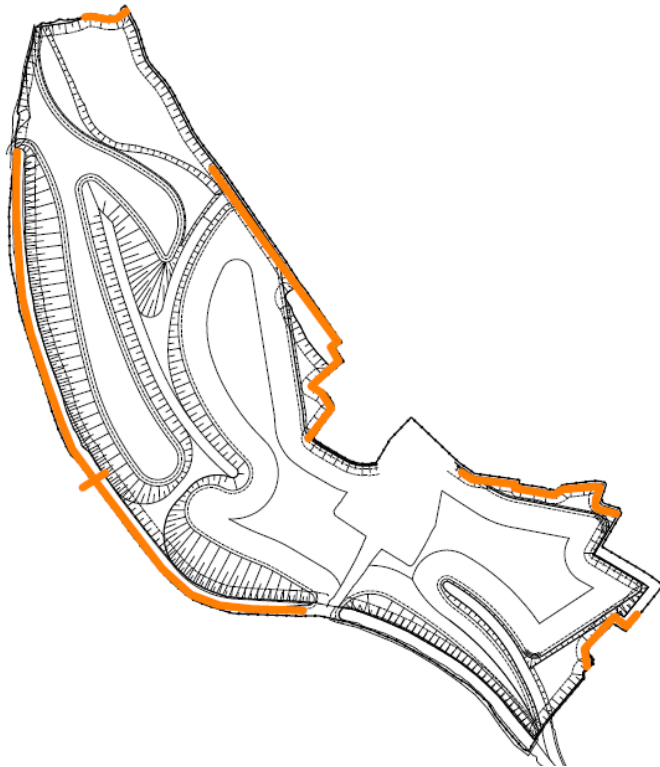
Ook de geluidswal langs de Kamp en Elsteren zal gedurende de uitvoering en zolang als nodig worden gehandhaafd. Ten behoeve van een landschappelijke inpassing en ter voorkoming van erosie zal de wal worden ingezaaid.

Voor het afgraven van de dekgrond zal gebruik worden gemaakt van een of twee (ontgraving)ploegen. Per ploeg wordt gebruik gemaakt van 1 hydraulische kraan, maximaal 5 dumpers (dit aantal is afhankelijk van de te rijden afstand) en een kraan dan wel een wiellader of bulldozer. De grondverzetmachines en dumpers worden alleen in de dagperiode tussen 07.00 en 19.00 uur ingezet. Ten tijde van enkele fases kan het voorkomen dat er in plaats van dumpers en/of vrachtwagens gebruik gemaakt moet worden van zogenaamde koplossers om de bestaande vaargeul van de Voorhaven over te kunnen steken. Koplossers zijn als het ware va-

⁴ In tabel 3.2 zijn de kengetallen voor de totale planontwikkeling weergegeven. Tabel 3.1 geeft de kengetallen weer voor de oorspronkelijk vergunde hoogwatergeul conform het Tracébesluit.

rende vrachtwagens die vanuit de oever worden geladen en vervolgens naar de loslocatie varen.

Figuur 3.5 *Indicatieve ligging van de tijdelijke geluidswallen (oranje lijnen)*

Voor de aanvulling en herinrichting van de ontgronde terreindelen zal gebruik gemaakt worden van hetzelfde grondverzetmaterieel als bij het afgraven van de dekgrond.

Om eventuele belasting van het lokale wegennet en hinder op voorhand te voorkomen, worden de gewonnen delfstoffen per schip afgevoerd. Per dag zullen bij een optimale bedrijfsvoering naar verwachting zo'n acht tot veertien schepen het gewonnen zand en grind afvoeren. In de wintermaanden wordt op de zuiger, verwerkingsinstallatie en de grindverwerkingseenheid zonodig gebruik gemaakt van schijnwerpers die gericht licht uitstralen. Buiten de productie-uren wordt alleen gebruik gemaakt van navigatieverlichting.

Natte winning

De natte winning van het toutvenant zal plaatsvinden met een zuiger met daaraan gekoppeld een verwerkingsinstallatie op een drijvend ponton. De afstand van de zuiger tot aan de verwerkingsinstallatie kan variëren van 150 tot 200 meter. Het grove grind wordt aan het begin van het klasseerproces gezeefd en in onderlossers gestort, die het grind in een tijdelijk onderwaterdepot storten. Deze depots worden binnen de terreingrenzen van de inrichting aangelegd en zullen op een later moment door een speciale grindverwerkingseenheid worden geruimd.

De zuiger met de verwerkingsinstallatie is alleen in de dagperiode van 07.00 – 19.00 uur in bedrijf. De grindverwerkingseenheid is eveneens alleen in de dagperiode in bedrijf.

Aanvoer van specie

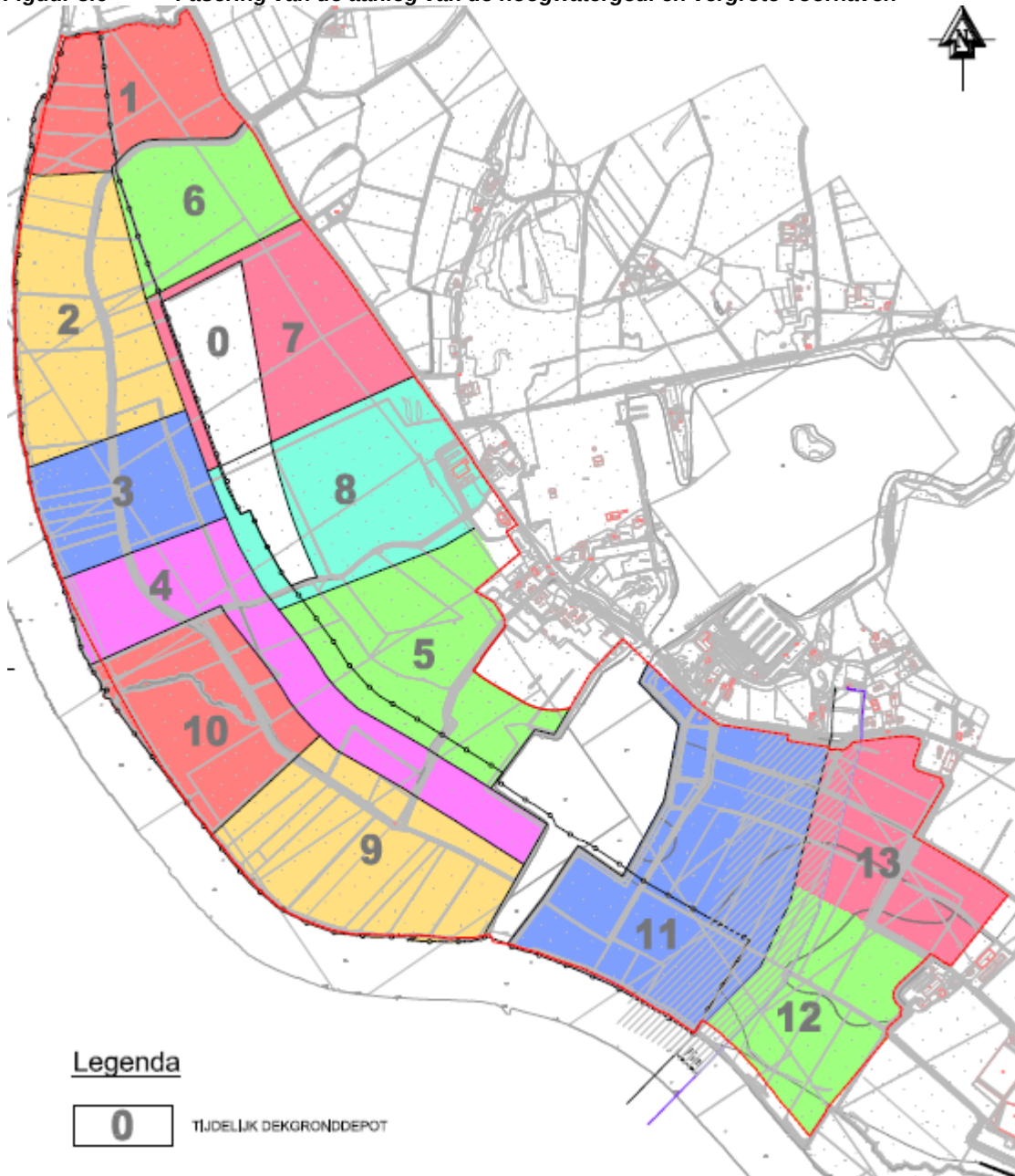
Vanuit projecten van Maaswerken of andere rivierverruimingsprojecten zal niet-vermarktbaar dekgrond / specie worden aangevoerd omdat in dit gebied ruimte is om deze specie te bergen. Deze aanvoer zal per schip plaatsvinden.

Fasering werkzaamheden delfstoffenwinning

In figuur 3.6 is de fasering voor de aanleg van de Hoogwatergeul en de Vergrote Voorhaven weergegeven. Gestart wordt in de noordzijde van het plangebied met de vakken 1 t/m 4 zodat

zoveel als mogelijk in 2015 kan worden voldaan aan de hoogwaterdoelstelling in het kader van het Tracébesluit. Aansluitend aan vak 4 wordt "doorgestart" met de zandwinning in de vakken 5 t/m 10. Het gebied ten noordwesten van de Vergrote Voorhaven wordt eerst ontgrond. Vervolgens wordt het gebied ten zuidoosten van de Vergrote Voorhaven in 3 fasen ontgrond in de volgorde 11, 12 en 13.

Figuur 3.6 Fasering van de aanleg van de hoogwatergeul en vergrote voorhaven

Flexibele winning

De grondbalans voor 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' is gebaseerd op een aantal contractuele uitgangspunten uit het voortraject en op een aantal uitgangspunten met betrekking tot het realiseren van de plandoelstellingen (rivierverruiming, natuur en recreatie). Deze uitgangspunten zijn echter voor een beperkt deel variabel. De variabele uitgangspunten zijn onder andere:

- Variabele oppervlakte;
- Uitlevering dekgrond.

Variabele oppervlakte

Er bestaat behoefte om ook in het horizontale vlak flexibiliteit te kunnen inbouwen. Tezamen met de hierboven genoemde variaties in o.a. het toutvenant kan dan zowel horizontaal als verticaal goed worden ingespeeld op de beste uitvoeringswijze voor het plan. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de onzekerheden die behoren bij de lange termijn van uitvoering. Dit betreft dan niet alleen de onzekerheden over de kwaliteit van het toutvenant maar ook de onzekerheden over de op lange termijn beoogde recreatieve ontwikkeling. Dit laat onverlet dat de uitvoering van het plan plaatsvindt binnen de kaders van de samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeente Bergen en Kampergeul uit 2009.

Uitlevering dekgrond

Als gevolg van de ontgraving zal de dekgrond uitleveren⁵. Na aanvulling zal deze weer inklinken. Er wordt uitgegaan dat er per saldo een gronduitlevering van circa 10% is.

Om in de grondbalans en de vergunningsaanvraag te kunnen omgaan met bovenstaande variabele uitgangspunten wordt een werkgebied gedefinieerd in zowel het horizontaal vlak als in het verticaal vlak, waarbinnen de overeengekomen hoeveelheid delfstoffen dient te worden gewonnen, maar waar rekening kan worden gehouden met bovenstaande variatie. Op basis van deze flexibiliteit heeft de initiatiefnemer de mogelijkheid om in bepaalde mate binnen de concessie te optimaliseren waarbij het uitgangspunt is om niet méér delfstoffen te winnen maar wel op de kwalitatief en uitvoeringstechnische “best winbare locatie” zonder dat dit ten koste gaat van de planrealisatie.

Dit betekent dat de winddiepte plaatselijk tot 7,3 m -NAP zou kunnen plaatsvinden in plaats van tot 2 m -NAP. Anderzijds betekent dit ook dat er elders minder diep hoeft te worden gewonnen. Op basis van de momenteel beschikbare gegevens is niet exact aan te geven waar de “optimalisatie” zal plaatsvinden, dit blijkt tijdens de ontgroning. De effecten hiervan zijn in het uitgevoerde MER onderzocht.

Tijdelijke depots

Zolang de dekgrond niet direct kan worden toegepast in het kader van de herinrichting wordt deze hoeveelheid grond in depot gezet. Hiervan zal ook een deel worden gebruikt als geluidswal.

Op basis van de huidige inzichten zal een hoeveelheid van circa 500.000 m³ in depot worden gezet ten oosten van vak 2 en 3 (zie figuur 3.6). Dit (reeds vergunde) depot heeft een hoogte van circa 10 meter en wordt zodanig vormgegeven dat dit zo min mogelijk leidt tot opstuwing.

Tijdelijke grondwallen

Om tijdens de aanlegfase geluidsoverlast bij woningen te voorkomen, worden tijdelijke geluidswallen aangelegd. De ligging van deze wallen is weergegeven in figuur 3.5. Vooralsnog wordt uitgegaan van grondwallen met een hoogte van maximaal circa 6,5 meter.

3.5 De situatie de komende 10 jaar

De komende 10 jaar zullen de hoogwatergeul en de Vergrote Voorhaven geleidelijk vorm krijgen. Binnen de bestemmingsplanperiode van 10 jaar zal echter niet het volledige plan gerealiseerd kunnen worden, de realisatietermijn van het volledige project is namelijk langer dan 10 jaar. Aangezien de verschillende planonderdelen nauw met elkaar samenhangen, flexibel wordt gewonnen en de methode van winning (bijv. twee zuigers) kan wijzigen is ervoor gekozen om voor het hele plangebied één bestemmingsplan op te stellen, gericht op de eindsituatie.

⁵ Een volumetoename van de dekgrond als gevolg van de minder vaste pakking.

3.6 De eindsituatie

In de eindsituatie wordt een groot deel van het plangebied ingericht ten behoeve van natuur (zie figuur 3.7). Voor de natuur wordt uitgegaan van een natuurlijke invulling van de natuurgebieden van de hoogwatergeul en de Vergrote Voorhaven in de eindsituatie, maar wel met als doel een maximale hoogwaterdoelstelling. De natuurlijke ontwikkeling (verruwing) van het plangebied wordt (zoveel mogelijk) beperkt door begrazing en beheer, met uitzondering van gebieden waar dit geen of een minimaal effect heeft op de waterstandsverhoging (geen beplanting dwars op de stroming maar evenwijdig aan de stroming). De dwarsdammen in de geul worden zo laag mogelijk gehouden, circa 11,6 m +NAP.

Figuur 3.7 De eindsituatie

In het gebied van de Vergrote Voorhaven wordt een dassenterp gerealiseerd waar de clan van de te vergraven burcht zich naar verplaatst. Daarnaast wordt een deel van het plangebied (nabij de dassenterp) ingericht als leefgebied voor de Das.

De hoogwatergeul⁺ met een oppervlakte van circa 129 ha. maakt onderdeel uit van de EHS (nieuwe natuur). Ook het Dassencompensatiegebied met een oppervlakte van circa 8,6 ha. maakt onderdeel uit van de EHS (nieuwe natuur). Dit gebied wordt ingericht als grasland in combinatie met fruitbomen. Het grasland wordt geflankeerd door greppels en houtsingels. Het dassengebied wordt beheerd als kleinschalig cultuurlandschap. Er is sprake van een type natuurbeheer dat ook door lokale agrariërs kan worden uitgevoerd. Het Dassencompensatiegebied vormt de schakel tussen het natuurgebied van de hoogwatergeul en het gebied van de Heukelomse Beek.

De Vergrote Voorhaven vormt een overgangszone tussen natuur en intensieve recreatie op en bij het Leukermeer. De plas zal met name gaan functioneren voor extensieve vormen van waterrecreatie. De oevers zullen vooral een natuurlijke inrichting krijgen. Daarnaast zal in dit deelgebied de aanvullende winning van vermarktbare delfstoffen plaatsvinden conform de overeenkomst tussen Kampergeul en de gemeente Bergen.

4 Omgevingsaspecten

4.1 Algemeen

In het kader van het Project-MER 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' zijn diverse onderzoeken uitgevoerd. Onderstaand worden de belangrijkste conclusies uit deze onderzoeken beschreven. Bij een aantal aspecten wordt onderscheid gemaakt in de tijdelijke situatie (aanlegfase) en de eindsituatie waarin het plan is gerealiseerd.

4.2 Geluid

4.2.1 Industrielawaai

Tijdelijke situatie

Tijdens de aanleg van de hoogwatergeul* en de Vergrote Voorhaven zijn verschillende geluidbronnen binnen het plangebied actief, waaronder grondverzetmachines, dumpers, de zuiger met de drijvende verwerkingsinstallatie en de grindverwerkingseenheid. Uit akoestisch onderzoek (zie bijlage 6) blijkt dat ten aanzien van geluid na toepassing van Best Beschikbare Technieken (BBT) en mitigerende maatregelen in de vorm van tijdelijke grondwallen met een hoogte van maximaal circa 6,5 meter de omliggende woningen geen geluidsbelasting hebben hoger dan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A). Wel wordt bij 1 recreatiewoning gelegen aan de weg Op de Berg (aan de andere kant van de Maas) de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) overschreden, hier is een waarde berekend van 53 dB(A). Een recreatiewoning is echter geen geluidsgevoelig object waardoor toetsing formeel gezien niet nodig is.

Uit berekeningen blijkt dat de maximale geluidniveaus niet boven de 65 dB(A) zullen uitstijgen na realisatie van de grondwallen. Wel kan het voorkomen dat in de periode waarin de grondwallen worden gerealiseerd bij individuele woningen het maximale geluidsniveau 75 dB(A) is ten gevolge van klappende bakken. Het betreft hier echter een zeer korte tijdelijke situatie omdat de aanleg van de grondwallen maximaal twaalf dagen duurt.

De werkzaamheden in het plangebied leiden tot een tijdelijk en plaatselijk verhoogde geluidbelasting, die binnen de wettelijke grenzen blijft.

Eindsituatie

In de eindsituatie is geen sprake van bronnen die kunnen leiden tot Industrielawaai.

4.2.2 Laagfrequent geluid

Kader

Het door de mens hoorbare geluid zijn luchtrillingen met een frequentie tussen circa 20 en 20.000 Hz. Laagfrequent geluid (LFG) is geluid waarvan het spectrum ligt tussen 0 en 125 Hz. Het gebied tussen 0 en 20 Hz wordt ook wel aangeduid met infra-geluid. LFG heeft eigenschappen waardoor het zich sterk van "gewoon" hoorbaar geluid onderscheidt. Het wordt slecht gedempt en kan nauwelijks worden afgeschermd. Gevelisolaties zijn er niet op afgestemd. Door resonanties kan laagfrequent geluid tussen of in woningen zeer plaatselijk versterkt of verzwakt worden (buiken en knopen). De richting van de bron van het LFG kan op het gehoor moeilijk worden vastgesteld. Er zijn veel bronnen die LFG veroorzaken, zoals bronnen van technische aard (bijv. transformatoren) en specifiek voor dit project grindtrilzeven en ontwateringszeven.

Indien laagfrequent geluid wordt waargenomen, wordt dit in het algemeen door de waarnemer als buitengewoon hinderlijk ervaren. Dit houdt in dat de waarnemingsdrempel voor LFG een belangrijke graadmeter is voor de beoordeling. Echter, de waarnemingsdrempel verschilt sterk per individu en is daarmee geen duidelijk criterium op grond waarvan een objectieve beoordeling of normering kan plaatsvinden. Indien LFG wordt waargenomen, of indien klachten hierover worden geuit, kan door middel van bronopsporing en gerichte maatregelen worden voorkomen dat LFG waarnemingen optreden. In de vergunning kunnen dergelijke maatregelen als middelvoorschrift worden opgenomen of kan van de vergunninghouder een onderzoek worden verlangd naar de sterkte van het LFG indien de omstandigheden daar aanleiding toe geven, bijvoorbeeld in geval van klachten die te herleiden zijn tot LFG.

Er bestaat tot op dit moment nog geen officiële normstelling voor LFG. Ook zijn er geen door het ministerie van Infrastructuur en Milieu geaccrediteerde rekenmodellen beschikbaar om in situaties waarbij nog geen potentiële LFG bronnen op de locatie aanwezig zijn, het mogelijk optredend laagfrequent geluid in de woning, dan wel buiten voor de gevel van de woning te kunnen voorspellen.

Gebruikelijk is de curve Vercammen te hanteren als maatstaf voor LFG. Door Vercammen is een grenswaarde voorgesteld waarbij 3 tot 10% van de doorsnee bevolking hinder zou kunnen ondervinden.

Tijdelijke situatie

Uit onderzoek (zie bijlage 6) blijkt dat de curve Vercammen 3-10% buiten de woningen niet wordt overschreden bij realisatie van de hoogwatergeul⁺. Tijdens de realisatie van de Vergrote Voorhaven kunnen mogelijk klachten ontstaan ten gevolge van laagfrequent geluid. De afstand van de verwerkingsinstallatie tot de woning aan de Kampweg 6a bedraagt in de worst case situatie (wanneer de kade wordt verlegd) slechts 250 meter in fase 8 van de uitvoering. Tijdens de werkzaamheden kan bij nabij het plangebied gelegen woningen beperkt overlast optreden.

Eindsituatie

In de eindsituatie is geen sprake van bronnen die mogelijk kunnen leiden tot overlast van laagfrequent geluid.

4.2.3 *Scheepvaartlawaaï*

Tijdelijke situatie

Zoals gezegd worden de delfstoffen die worden gewonnen in het kader van de aanleg van de hoogwatergeul⁺ en de Vergrote Voorhaven per schip afgevoerd. Per dag zullen circa elf schepen het gewonnen zand en grind afvoeren. Ook de aanvoer van specie (dekgrond) vanuit andere rivierverruimingsprojecten in het kader van De Maaswerken vindt per schip plaats. In de berekeningen (zie bijlage 6) is uitgegaan van zes schepen per dag.

De hoogst berekende equivalente geluidniveaus ten aanzien van de aan- en afvarende schepen is berekend bij de woningen aan de Hogeweg en bij de woningen Op den Berg aan de overzijde van de Maas in Maashees. De equivalente geluidniveaus bij de woningen aan de overzijde van de Maas bedragen 42 – 47 dB(A).

Tijdens de realisatie van de hoogwatergeul⁺ en de Vergrote Voorhaven alsmede tijdens de aanvoer van niet vermarktbaar specie uit rivierverruimingsprojecten van de Maaswerken neemt het geluid ten gevolge van schepen varende over de Maas met circa 1 dB(A) toe bij alle nabijgelegen woningen in Maashees aan de overzijde van de Maas ten opzichte van de huidige situatie.

Eindsituatie

Ten gevolge van de voorgenomen ontwikkelingen neemt het aantal recreatievaartuigen in de eindsituatie niet toe, het planvoornemen voorziet immers niet in de realisatie van voorzieningen.

4.2.4 Wegverkeerslawaaï

Tijdelijke situatie

Om belasting van het lokale wegennet te voorkomen worden alle gewonnen delfstoffen per schip afgevoerd. Enkel het aantal personenauto's zal beperkt toenemen door het personeel dat naar de winning toe rijdt. Verwacht wordt dat dit circa tien personenwagens of busjes per dag zijn. De akoestische effecten hiervan zijn verwaarloosbaar.

Eindsituatie

In de eindsituatie is geen sprake van verkeer dat naar het plangebied toe rijdt (ontbreken van verkeersaantrekkende voorzieningen), er is dan ook geen sprake van akoestische effecten. Door het verder vervallen van de landbouwkundige functie ten opzichte van de huidige situatie vervalt ook het landbouwverkeer naar en uit het plangebied.

4.2.5 Conclusie

De aspecten industrielawaai, laagfrequent geluid, scheepvaartlawaaï en wegverkeerslawaaï vormen geen belemmering voor planrealisatie en in de eindsituatie.

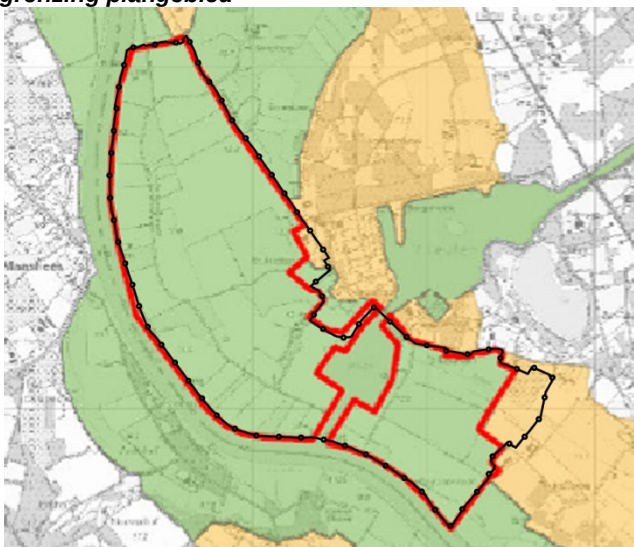
4.3 Bodem

Inzake de milieuhygiënische bodemkwaliteit binnen het plangebied dient een onderscheid gemaakt te worden in de diffuse bodemkwaliteit en de mogelijke plaatselijke beïnvloeding van deze bodemkwaliteit door puntbronnen. Aangezien binnen het plangebied geen sprake is van beïnvloeding door lokale puntbronnen spreken we enkel van een diffuse bodemkwaliteit (over het hele gebied en niet te relateren aan specifieke bronnen).

Het plangebied is grotendeels gesitueerd binnen het beheersgebied van Rijkswaterstaat (beheer waterkwaliteit), derhalve is er formeel sprake van een (droge) waterbodem. Een klein deel van het plangebied valt buiten het beheersgebied van Rijkswaterstaat en wordt aangemerkt als landbodem (droge oevergebieden). Figuur 4.1 geeft de begrenzing van deze beheersgebieden weer. Voor de beschrijving van de diffuse waterbodem- danwel landbodemkwaliteit moet worden aangesloten bij de normering voor respectievelijk waterbodems en landbodems.

Inzicht in de milieuhygiënische kwaliteit van de (water)bodem is in dit project met name van belang omdat de niet-vermarktbaar deklaaggrond wordt ontgraven en binnen het plangebied wordt toegepast ten behoeve van de herinrichting van het gebied.

Figuur 4.1 Begrenzing gebied Waterbodemkwaliteitskaart. Groen: beheer waterkwaliteit, geel: droge oevergebieden, rode lijn: begrenzing, waterbodemkwaliteitskaart (WBKK), zwarte lijn: begrenzing plangebied

Diffuse waterbodembodemkwaliteit

Binnen het plangebied zijn diverse uitgebreide (water)bodemonderzoeken uitgevoerd. Alle (water)bodemonderzoeken zijn uitgevoerd na de laatste twee extreme hoogwaterperiodes (1993 en 1995) waarbij hoogwaterstanden ter plaatse zijn bereikt van respectievelijk 15,33 en 15,42 m +NAP.

Om inzicht te geven in de diffuse waterbodembodemkwaliteit is in overleg met Rijkswaterstaat (bevoegd gezag Besluit bodembodemkwaliteit) besloten een waterbodembodemkwaliteitskaart (wBKK) op te stellen voor het plangebied. Op basis van de bekende onderzoeksresultaten is in april 2011 een wBKK opgesteld voor de dekgrond binnen het plangebied. De rode lijn in figuur 4.1 omvat het gebied waarop de wBKK van toepassing is. Voor de dekgrond wordt in de wBKK onderscheid gemaakt in twee dieptetrajecten:

- Bovengrond: traject 0,0 – 0,5 m – maaiveld;
- Ondergrond: traject 0,5 m – maaiveld tot zandspiegel.

De kwaliteit van de waterbodembodemkwaliteitszones worden onderscheiden in een viertal kwaliteitsniveaus:

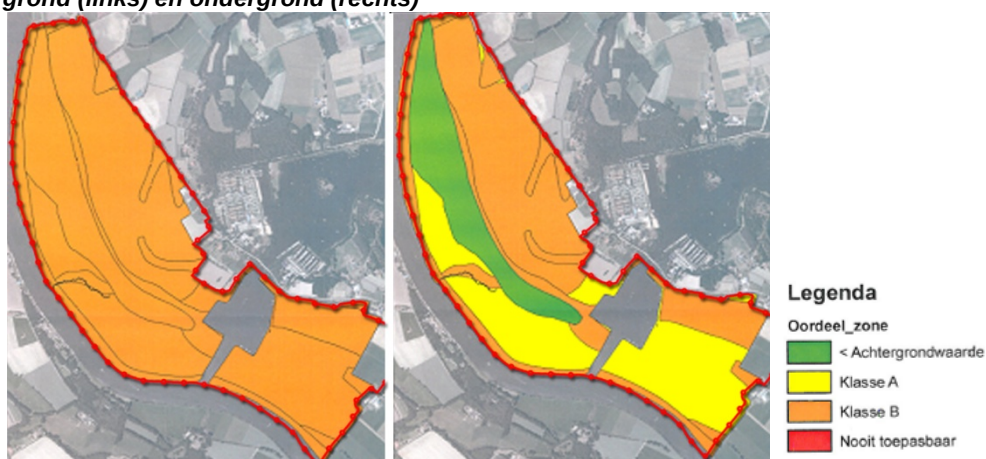
1. Vrij toepasbaar (gehalten voldoen aan de AW-2000);
2. Klasse A (gehalten voldoen aan de Maximale waarde klasse A);
3. Klasse B (gehalten voldoen aan de Maximale waarde klasse B);
4. Nooit toepasbaar (gehalten liggen boven de interventiewaarde waterbodem).

De interventiewaarden vormen de bovengrens voor het toepassen van grond en baggerspecie in het Besluit bodembodemkwaliteit (generieke beleid).

Uit de wBKK (zie figuur 4.2) blijkt dat de bovengrond in het hele plangebied wordt ingedeeld in 'klasse B'. De ondergrond wordt ingedeeld in de klassen 'Vrij toepasbaar', 'klasse A' en 'klasse B'.

In de oeverzone wordt in de boven- en ondergrond de emissietoetswaarde (ten behoeve van een grootschalige bodemtoepassing; Besluit bodembodemkwaliteit) voor zink overschreden. Daarnaast wordt hier ook de emissietoetswaarde voor cadmium overschreden in de bovengrond. Ter plaatse van de geul wordt de emissietoetswaarde voor zink overschreden in de bovengrond. Dit betekent dat toepassing van deze materialen enkel voor het verondiepen (onder de waterspiegel) gebruikt kan worden en niet voor het dempen (boven de waterspiegel) van het oppervlaktewater.

Figuur 4.2 Waterbodembodemkwaliteitskaart (wBKK) plangebied Maaspark Well voor de bovengrond (links) en ondergrond (rechts)

De wBKK is op 12 september 2011 door De Directeur Water & Scheepvaart (Rijkswaterstaat) vastgesteld en kan als erkende milieuhygiënische verklaring gebruikt worden in het kader van het Besluit bodembodemkwaliteit (Bbk). Hierbij dient opgemerkt te worden dat zowel de toepas-

singslocatie als de plaats van herkomst van de grond binnen het gebied van de wBKK zijn gelegen. Voor 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' wordt aan deze eis voldaan.

Diffuse (land)bodemkwaliteit

De gemeente Bergen heeft tezamen met de gemeenten Gennep en Mook en Middelaar een bodemkwaliteitskaart (BKK) opgesteld in combinatie met een Nota bodembeheer. Beide stukken zijn op 15 mei 2012 voor akkoord bevonden door de gemeenteraad van de gemeente Bergen. De BKK vormt daarmee een erkend bewijsmiddel in het kader van het Besluit bodemkwaliteit.

Bij de BKK is onderscheid gemaakt in de bovengrond (0,0-0,5 m -mv.) en de ondergrond (0,5-2,0 m -mv.). Op basis de BKK blijkt dat zowel de diffuse bodemkwaliteit van de bovengrond als de ondergrond voldoet aan de achtergrondwaarde (AW 2000). Figuur 4.3 geeft de BKK weer van de bovengenoemde gemeenten. De kwaliteit van de ondergrond (AW2000) wordt tevens representatief geacht voor grond uit diepere bodemlagen dan 2 m -mv.

In het kader van het toepassen van deze landbodem in de diepe plassen binnen het beheersgebied van Rijkswaterstaat voldoet de milieuhygiënische kwaliteit (contaminanten) aan de toepassingseisen. Rijkswaterstaat kan echter eisen stellen inzake de mogelijk aanwezige nutriënten. Indien in het kader van het Besluit bodemkwaliteit de BKK als milieuhygiënische verklaring wordt gehanteerd, dient Rijkswaterstaat gebiedsspecifiek beleid vast te stellen in de vorm van een Nota bodembeheer, waarbij ze de BKK van de gemeente Bergen accepteren als erkend bewijsmiddel (Bbk).

Figuur 4.3 Bodemkwaliteitskaart (BKK) gemeente Bergen, Gennep en Mook en Middelaar voor de bovengrond (links) en ondergrond (rechts)

Conclusie

Op basis van de opgestelde waterbodembodemkwaliteitskaart (wBKK) is geconcludeerd dat de delen van het gebied die binnen het beheersgebied van Rijkswaterstaat zijn gelegen maximaal van klasse B zijn. De grond die ter plaatse van de te realiseren hoogwatergeul en Vergrote Voorhaven wordt afgegraven mag binnen de grenzen van de waterbodembodemkwaliteitskaart (gelegen binnen het beheersgebied van Rijkswaterstaat) worden verwerkt. Op basis de opgestelde bodembodemkwaliteitskaart (BKK) van de gemeente Bergen, Gennep en Mook en Middelaar is geconcludeerd dat die delen van het plangebied die buiten het beheersgebied van Rijkswaterstaat zijn gelegen voldoen aan de achtergrondwaarde (AW2000). In het kader van de herinrichting van de

diepe plassen en de hiervoor benodigde (bodem)materialen dient een inrichtingsplan (Bbk) opgesteld te worden conform de Circulaire herinrichting van diepe plassen en de Handreiking voor het herinrichten van diepe plassen.

Bodem vormt geen belemmering voor de planrealisatie.

4.4 Archeologie en cultuurhistorie

Kader

Sinds 1 september 2007 is de herziene Monumentenwet 1988 van kracht. Middels de 'Wet op de archeologische monumentenzorg' (Wamz) is hiermee het verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. Het verdrag van Malta, ook wel Conventie van Valletta genoemd, beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. Deze wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van archeologische onderzoeken. De belangrijkste veranderingen als gevolg van deze wetgeving betreffen:

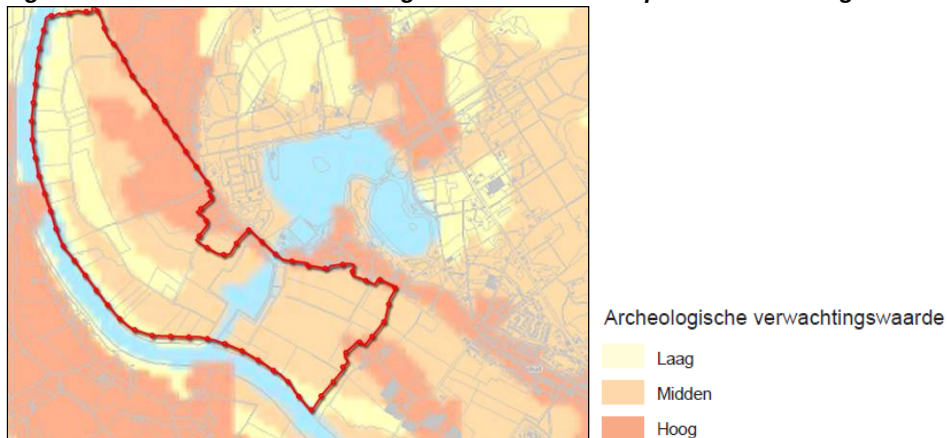
- het streven naar behoud en bescherming van archeologische waarden in de bodem;
- de archeologische monumentenzorg wordt een geïntegreerd onderdeel van het ruimtelijk ordeningsproces;
- de kosten van archeologische werkzaamheden komen in principe voor rekening van de initiatiefnemer van bodemverstorende activiteiten (principe van 'veroorzaker betaalt').

Voortkomend uit het tweede punt is het noodzakelijk in een vroegtijdig stadium in de planologische procedure inzicht te hebben in de te verwachten archeologische waarden.

Beschouwing

Uit de archeologische waardenkaart van de provincie Limburg blijkt dat het plangebied grotendeels een middelhoge verwachtingswaarde heeft (zie figuur 4.4). Op de archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart van de gemeenten Gennep, Mook en Middelaar en Bergen is voor het plangebied vooral een hoge verwachting voor jagers/verzamelaars uit het Paleo- en Mesolithicum en een middelhoge verwachting voor landbouwers vanaf het Neolithicum tot in de Middeleeuwen aangegeven.

Figuur 4.4 Uitsnede archeologische waardenkaart provincie Limburg

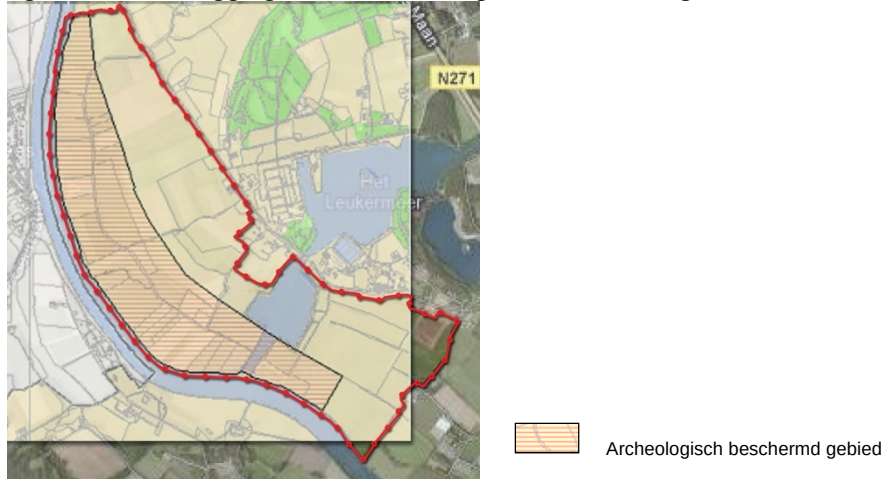

De archeologische waarden binnen het deel van het plangebied waar de hoogwatergeul is voorzien, zijn in 2005 vastgelegd in een archeologisch selectiebesluit. In dit selectiebesluit geeft de bevoegde overheid (in dit geval het rijk, de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed) aan welke waarden de archeologische resten in dit gebied hebben en hoe er in het kader van de voorgenomen ontwikkeling van het gebied mee om dient te worden gegaan. De provincie Limburg, bevoegd gezag voor de benodigde ontgrondingsvergunning, heeft de uitvoering van het selectiebesluit aan voorwaarden in de ontgrondingsvergunning gekoppeld.

Om een goede archeologische monumentenzorg veilig te stellen is het deel van het plangebied waar de hoogwatergeul is voorzien in 2009 door de RCE aangewezen als voorgenoemd wettelijk beschermd archeologisch monument (zie figuur 4.5).

Voordat met de aanleg van de hoogwatergeul kan worden gestart, zullen de archeologische waarden veiliggesteld moeten worden.

Figuur 4.5 Ligging van het archeologisch beschermd gebied

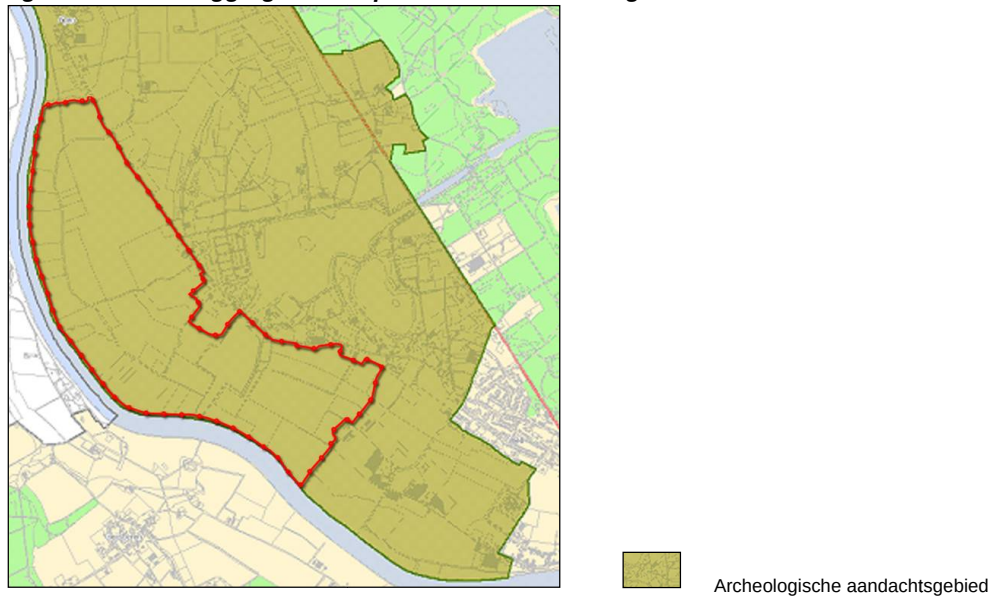
De Provincie Limburg schrijft voor op welke wijze met archeologische waarden in het deel van het plangebied van de Vergrote Voorhaven moet worden omgegaan. Zij stelt, als opdrachtgever, eisen aan uit te voeren archeologisch onderzoek voor zowel het gebied waar de hoogwatergeul (in overleg met de RCE) wordt gerealiseerd als het gebied waar de Vergrote Voorhaven komt. Het archeologiebeleid van de gemeente Bergen is nog in voorbereiding en daarom is in overleg met de gemeente afgesproken dat de provincie in het kader van de ontgrondingsvergunning het bevoegd gezag is voor het gebied van de Vergrote Voorhaven voor de archeologische waarden.

Anticiperend op de nieuwe Wro (1 juli 2008) heeft de provincie Limburg haar provinciaal archeologisch belang gedefinieerd en een aantal zogenaamde archeologische aandachtsgebieden aangewezen. Dit zijn gebieden waar relatief gave delen van Limburgse cultuurlandschappen aanwezig zijn, met een grote kans op archeologische waarden. Het hele plangebied ligt in het meest noordelijk gelegen aandachtsgebied Maasdal Bergen. In figuur 4.6 is het aandachtsgebied weergegeven. Hiervoor gelden bijzondere archeologische onderzoekseisen. Die eisen zijn opgenomen in het document 'Provinciale aandachtsgebieden, archeologisch selectiedocument'. De eisen die in dit document zijn opgenomen betreffen globale eisen. Een wetenschappelijk kader (zoals het wetenschappelijk beleidsplan van het Rijk voor de Maaswerken en de Via Limburg) heeft de provincie voor het toetsen van onderzoek in het kader van haar aandachtsgebieden-beleid echter niet opgesteld. Vooralsnog hanteert de provincie het door het Rijk opgestelde wetenschappelijke beleidsplan als hulpmiddel bij het opstellen van nadere uitgewerkte eisen.

Momenteel werkt de provincie aan herijking van haar beleid ten aanzien van de archeologische monumentenzorg van de Zandmaas. Het gebied van de Vergrote Voorhaven vormt één van de pilot-projecten in het kader van deze beleidsvernieuwing.

Conclusie

In een vervolgstadium zal nader archeologisch onderzoek uitgevoerd worden door de provincie Limburg. Momenteel is nog niet duidelijk in welke vorm dit vervolgonderzoek zal plaatsvinden. Het traject met betrekking tot archeologisch vervolgonderzoek en het vrijgeven van de gronden ten behoeve van de ontgronding en herinrichting zal in het kader van de ontgrondingsvergunning nader worden afgestemd tussen Kampergeul en de provincie Limburg.

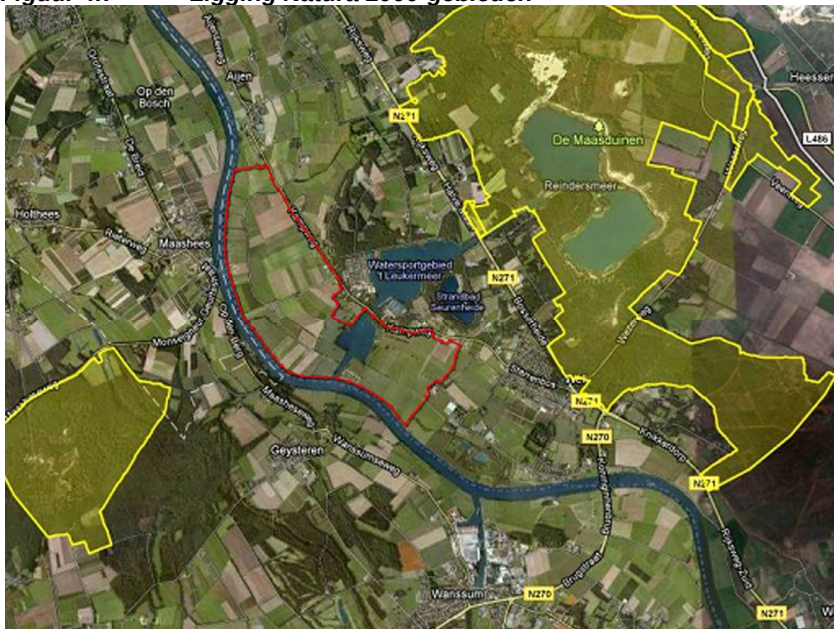
Figuur 4.6 *Ligging van het provinciaal aandachtsgebied*

4.5 Ecologie

4.5.1 Beschermde gebieden

Natura 2000-gebieden

Nabij het plangebied zijn twee Natura 2000-gebieden gelegen (zie figuur 4.7), namelijk De Maasduinen, dat ten oosten van het plangebied is gelegen, en Boschhuizerbergen dat op circa 2 km ten westen van het plangebied is gelegen (aan de overzijde van de Maas).

Figuur 4.7 *Ligging Natura 2000-gebieden*

Vanwege de ligging nabij deze Natura 2000-gebieden is een voortoets uitgevoerd. Uit de voortoets blijkt dat de effecten van het plan op de Natura 2000-gebieden zich beperken tot de externe werking van stikstofemissie. In de huidige situatie wordt de kritische depositiewaarde van de meeste habitats in beide Natura 2000-gebieden ruim overschreden. De planactiviteiten leiden tot een toename aan stikstofdepositie van maximaal 1,5 mol/ha/jr. Door het uit gebruik nemen van landbouwgrond in de aanlegfase neemt tegelijkertijd de stikstofdepositie af. Dit leidt er toe

dat er netto gezien geen sprake is van toename van stikstofdepositie op beide Natura 2000-gebieden. Ook in cumulatie met de zandwinning in de recreatieplas is er geen sprake van netto (significante) effecten.

Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is een netwerk van beschermde gebieden, onderverdeeld in bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water en beken met een specifiek ecologische functie (SEF-beken). De EHS is verder verdeeld in kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingzones, en maakt deel uit van de ruimtelijke hoofdstructuur uit de Nota Ruimte (inmiddels vervangen door de SVIR). Algemene doelstelling is dat flora en fauna zich binnen de EHS kan handhaven en uitbreiden.

Het plangebied is deels benoemd als EHS “nieuw natuurgebied” (zie figuur 4.8). Het betreft hier geen bestaande EHS, maar nog te ontwikkelen EHS. Door de realisatie van Hoogwatergeul Well-Aijen kan op een juiste en volledige manier invulling worden gegeven aan de EHS in de vorm van “Nieuwe natuur”.

Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG)

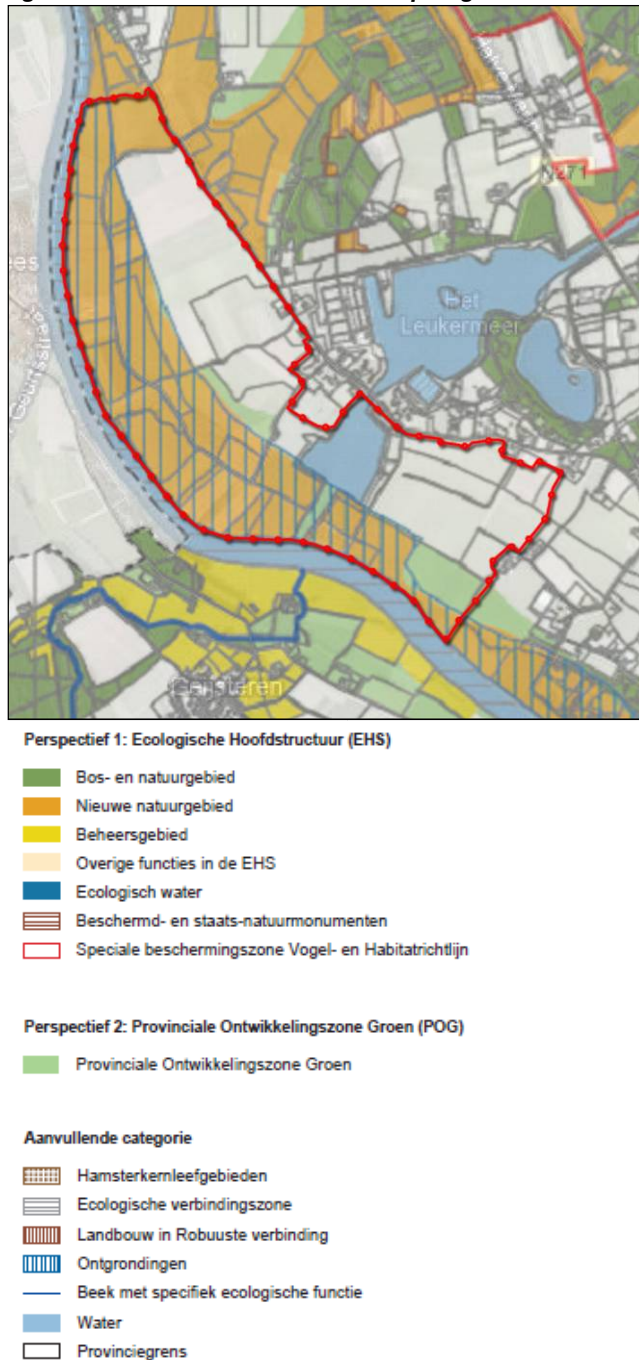
Een klein deel van het plangebied is in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg aangewezen als Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG), dit is weergegeven in figuur 4.9. De POG omvat vooral landbouwgebieden als buffer rond de EHS, delen van steile hellingen met veel natuur en landschapselementen, ecologische verbindingzones, beken met een specifiek ecologische functie (voor zover geen onderdeel van de EHS), hamsterkernleefgebieden, waterwingebieden met een natuurlijk karakter vanwege de waterbescherming en gronden die een natuurkarakter krijgen zoals bepaalde ontgrondingen. Binnen POG-gebieden geldt een zogenaamde ontwikkelingsgerichte basisbescherming. Behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn richtinggevend voor ontwikkelingen binnen de POG. Uitgangspunt is dat ontwikkelingen leiden tot een kwalitatieve en kwantitatieve versterking van de ecologische structuur. Indien van bestaande en gerealiseerde bos-, natuur- en landschapswaarden in de POG de wezenlijke kenmerken en waarden aangetast worden, is de provinciale beleidsregel mitigatie en compensatie natuurwaarden van toepassing.

De naar verhouding kleine (POG)-locaties zullen in de vorm van water deel uit gaan maken van de Vergrote Voorhaven en van de oevers van de tweede hoogwatergeul. Per saldo blijft de situatie voor de POG in de eindsituatie gelijkwaardig aan de huidige situatie.

4.5.2 Beschermde soorten

Door Grontmij | Groen-Planning is in de periode 2005-2012 onderzoek verricht naar de aanwezigheid van beschermde flora en fauna in en in de omgeving van het plangebied. Uit dit onderzoek blijkt de mogelijke aanwezigheid van bepaalde soorten flora en fauna in het plangebied:

- In het plangebied komt het Rapunzelklokje voor. Net buiten het plangebied groeien de Steenbreekvaren, Wilde marjolein, Geel walstro, Gewone bermzegge, Kerspruim, Knoopkruid, Kruisbladwalstro en Ruig hertshooi. Verder komen in het plangebied enkele licht beschermde (tabel 1 Flora- en faunawet) plantensoorten voor.
- Het plangebied wordt gebruikt als broedgebied voor onder meer de Groene specht. Ook de omgeving van het plangebied is sprake van een gebied dat door broedvogels zoals de Ekster, Kerkuil en Boerenwaluw wordt gebruikt.
- De Gewone dwergvleermuis, Laatvlieger, Meervleermuis en Watervleermuis hebben hun jachtgebied in het plangebied.
- In de Voorhaven zijn knaagsporen van de Bever aangetroffen, het plangebied vormt echter geen leefgebied voor deze soort.
- De Das heeft haar leefgebied in het plangebied en de omgeving ervan. In het plangebied zijn één hoofdburcht en vijf bijburchten gelegen die onderdeel uitmaken van een stelsel van dassenburchten.
- Beschermde insectensoorten zijn niet in het plangebied aangetroffen. Voor amfibieën en vissen geldt dat alleen soorten uit deze lichte beschermingscategorie zijn waargenomen.

Figuur 4.8 EHS en POG in het plangebied

Een deel van de actuele natuurwaarden komt door planrealisatie onder druk te staan. Het betreft voornamelijk de cultuurvolgende (agrarische) natuurwaarden. Zo staan broedvogels van open landbouwgebieden onder druk omdat een aantal broedlocaties tijdens de aanlegfase worden verstoord. Ook de Das staat onder druk, omdat de soort een hoofdburcht en enkele bij-/vluchtburchten bewoont ter plaatse van het gebied van de toekomstige Hoogwatergeul⁺ en Vergrote Voorhaven en omdat het plangebied van belang is als foerageergebied. Door de vernatting en het verdwijnen van landbouwgronden en enkele Maasheggen zal de soort in de toekomst minder in het gebied van de hoogwatergeul foerageren. In de eindsituatie is minder voedsel beschikbaar dan in de huidige situatie omdat het areaal landbouwgrond is verkleind. De planontwikkeling is ongunstig maar de effecten voor de Das worden echter volledig geneutraliseerd door het uitvoeren van een adequate Dassencompensatie (zie paragraaf 3.3.4).

Bij het grondverzet ter plaatse van het plangebied zullen enkele groeiplaatsen van het Rapunzelklokje worden vergraven. Om te voorkomen dat negatieve effecten op de groeiplaatsen zullen ontstaan, dient het volgende te worden uitgevoerd:

- de planten markeren tijdens de bloeiperiode in de zomer in het jaar voor het grondverzet;
- vervolgens onder begeleiding van een ecooloog in de periode september – december te verplanten naar een locatie die niet wordt vergraven;
- nadat de planten zijn verplant, kan de groeiplaats worden afgegraven.

In het plangebied broedt de Steenuil in een nestkast ter plaatse van het kapelletje van de Sint Jacobshoeve. Deze zal door het grondverzet worden verstoord. Binnen de fasering wordt dit voorkomen door tijdig compenserende maatregelen te treffen, door bijvoorbeeld elders een nestkast op te hangen. Een goede mogelijkheid is om het noordelijk gelegen gebied waarop de Dassencompensatie wordt uitgevoerd een nestkast op te hangen.

Voor vleermuizen zal tijdens de planrealisatie foerageergebied worden verstoord. De soort kan echter uitwijken naar elders, bijvoorbeeld rond de boerderijen van buurtschap De Kamp (Gewone dwergvleermuis en Laatzvlieger) of boven de Maas (Watervleermuis en Meervleermuis). De toekomstige situatie heeft voor vleermuizen het nodige te bieden en de geleiding in het landschap zal bestaan uit struweel en de waterlijnen langs de hoogwatergeul. Enkele soorten, die vooral boven wateroppervlakten foerageren, zullen sterk profiteren van de hoogwatergeul. Per saldo wordt ingeschat dat vleermuizen en overige zoogdieren noch positief noch negatief worden beïnvloed.

Voor de Bever is geen sprake van effecten in de aanlegfase. Wel zal het plangebied in de eindfase geschikter worden als leefgebied voor de Bever.

4.5.3 Conclusie

Het is in het kader van de Flora- en faunawet verplicht om een Dassencompensatieplan op te stellen waarin compenserende maatregelen zijn benoemd ten behoeve van het habitat van de Das. Dit zal in het kader van de vergunningen worden opgesteld. Gekozen wordt voor een dassencompensatie in het gebied van de Vergrote Voorhaven. Hier zal een dassenterp worden gerealiseerd en leefgebied voor de Das.

4.6 Luchtkwaliteit

Kader

In de Wet milieubeheer (Wm) zijn luchtkwaliteitseisen (hoofdstuk 5) opgenomen met daarbij behorende regelgeving, tezamen bekend onder de naam 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005). Op basis van deze nieuwe wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. Grenswaarden niet worden overschreden, of
2. De luchtkwaliteit per saldo verbetert of tenminste gelijk blijft, of
3. Het initiatief niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit, of
4. Het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

Het Besluit NIBM en de Regeling NIBM (die beide onderdeel uitmaken van de Wet luchtkwaliteit) geven aan wanneer een initiatief in betekenende mate bijdraagt. Projecten die minder bijdragen dan 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂), worden geacht niet in betekenende mate bij te dragen. Voor dergelijke projecten hoeft geen luchtkwaliteitsonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan de normen niet nodig.

Beschouwing

Tijdelijke situatie

In het luchtkwaliteitsonderzoek (zie bijlage 6) is berekend wat de effecten zijn op de luchtkwaliteit van de planrealisatie. Tijdens de aanleg van de Vergrote Voorhaven is een belangrijke fase te onderscheiden wat betreft de effecten op de luchtkwaliteit, namelijk fase 13. In deze fase zijn de installaties het dichtst bij gevoelige objecten (toetspunten) gelegen. Uit de berekeningen blijkt dat in de worstcase-situatie (in fase 13) geen sprake is van overschrijdingen van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer.

In het luchtkwaliteitsonderzoek wordt geconcludeerd dat de verspreiding van stof bij droog-grondverzet beperkt zal zijn omdat de laag grond die verwijderd wordt aardvochtig is. Wel kan het voor komen dat door aanhoudende droogte stof van rijpaden opwaait. Ten tijde van natte winning is waaivuul niet aan de orde.

Eindsituatie

In de eindsituatie is geen sprake van activiteiten die negatieve effecten op de luchtkwaliteit hebben aangezien het plangebied dan bestaat uit water en natuur.

Zeer fijn stof

Vanaf 2015 geldt er een grenswaarde voor zeer fijn stof ($PM_{2,5}$). Momenteel worden op diverse locaties in het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit metingen gestart naar zeer fijn stof. Rekenmodellen zijn op dit moment nog niet aangepast om het effect van ontwikkelingen op zeer fijn stof te berekenen. Wanneer echter de jaargemiddelde PM_{10} -concentratie ter hoogte van toetspunten beneden $25 \mu g/m^3$ blijft zal de grenswaarde voor $PM_{2,5}$ tevens niet overschreden worden. Uit het luchtkwaliteitsonderzoek blijkt dat de hoogst berekende PM_{10} -concentraties op alle toetspunten lager zijn dan $25 \mu g/m^3$. Zeer fijn stof vormt dan ook geen belemmering voor planrealisatie.

Conclusie

Luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

4.7 Externe veiligheid

Kader

Het algemene rijksbeleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving voor:

- het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen);
- het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen);
- het transport van aardgas en brandbare stoffen door buisleidingen;
- het gebruik van luchthavens en overige risicobronnen zoals windturbines.

Bij onderzoek in het kader van externe veiligheid zijn twee grootheden van belang: het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Met het PR en het GR wordt de relatie uitgedrukt tussen activiteiten met gevaarlijke stoffen en hun omgeving. De beoordeling van het risico vindt onder meer plaats op de gevolgen die ontstaan voor kwetsbare functies zoals wonen, werken en recreëren.

Begrippenkader

Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats (langs een inrichting, een transportroute of een buisleiding) verblijft, komt te overlijden als gevolg van een incident met gevaarlijke stoffen.

Het groepsrisico is de kans per jaar dat een groep van 10 of meer personen in de omgeving van de inrichting, transportroute of buisleiding, in één keer het (dodelijk) slachtoffer wordt van een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Beschouwing

De externe veiligheidssituatie ter plaatse van het plangebied waar 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' is voorzien, wordt bepaald door een aantal potentiële risicobronnen, namelijk het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N271 en de aanwezige aardgasleiding van de Gasunie. Sight heeft in 2012 onderzoek uitgevoerd naar de effecten van het planvoornemen op de externe veiligheid.

Met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N271 is gesteld dat het aantal transporten op jaarbasis op dit moment minder dan 400 per jaar bedraagt. Er is geen informatie bekend dat dit aantal in de toekomst zal wijzigen. Vanwege deze transportintensiteit kent de N271 geen 10^{-6} -risicocontour voor het plaatsgebonden risico (PR). Voor wat betreft het groepsrisico is gesteld dat de oriënterende waarde zeker niet zal worden overschreden indien de bevolkingsdichtheid in een strook van 200 m langs de N271 minder dan 60 personen per ha bedraagt. In de huidige situatie is dit het geval. Ook na realisering van de voorgenomen activiteiten blijft de bevolkingsdichtheid onder deze norm.

De laatst genoemde potentiële risicobron is de hogedruk gasleiding van de Gasunie die door het plangebied loopt. Deze leiding transporteert aardgas onder een maximale druk van 40 bar. De plaatsgebonden risicocontour ligt op de buisleiding. Om planrealisatie mogelijk te maken wordt deze leiding op de bodem van de plas verlegd. In theorie leidt dit tot positieve effecten op het plaatsgebonden en het groepsrisico.

Conclusie

Externe veiligheid vormt geen belemmering voor planrealisatie.

4.8 Nautische veiligheid*Tijdelijke situatie*

In de huidige situatie is reeds een invaart aanwezig waar boten van de Maas via de Voorhaven naar het Leukermeer kunnen varen. In verband met de eventuele effecten van de (inmiddels vergunde) Hoogwatergeul Well – Aijen is in het kader van de vergunningverlening overleg gevoerd met Rijkswaterstaat over de relevante activiteiten.

Aan de noordzijde van de hoogwatergeul⁺ wordt een tijdelijke invaart aangelegd op basis van de verleende vergunning om de gewonnen delfstoffen gedurende de uitvoeringsperiode af te voeren en om de te bergen grond per schip aan te voeren. Deze invaart zal met grof grind worden afgewerkt. Deze extra invaart wordt niet gebruikt voor recreatieverkeer. Na afloop zal er een aantakking van de hoogwatergeul op de Maas worden gerealiseerd en komt de tijdelijke noordelijke invaart weer te vervallen.

Doordat beide 'verkeersstromen' (beroepsvaart en recreatievaart) als gevolg van de tijdelijke noordelijke invaart gedurende een groot deel van de uitvoeringsfase fysiek van elkaar gescheiden zijn, worden gedurende de aanlegfase geen conflictsituaties verwacht die de nautische veiligheid ter plaatse nadelig beïnvloeden. Tijdens de uitvoeringsperiode worden ter plaatse van de noordelijke tijdelijke invaart maatregelen genomen overeenkomstig de verleende vergunning van rijkswaterstaat ten behoeve van een veilige nautische situatie zoals:

- het zorgen voor een voldoende brede invaartopening die bovendien wordt gemarkeerd door bakboord- en stuurboordbakens;

- het zorgen voor voldoende zicht vanuit de Maas op de invaart(en) en andersom. Er is sprake van zichtlijnen van 550 meter (5x de scheepslengte) waardoor op- en afgaande schepen en uitvarende schepen voldoende zicht hebben om op elkaar te anticiperen;
- toezien dat de toename van het aantal aan- en afvoerende schepen beperkt blijft;
- het aanbrengen van bebording ten behoeve van een veilige afwikkeling van de scheepvaart.

Eindsituatie

In de eindsituatie is er, net zoals in de huidige situatie, sprake van 1 invaart naar de Vergrote Voorhaven en het Leukermeer. In de huidige situatie is er geen sprake van knelpunten ten aanzien van nautische veiligheid, ook in de eindsituatie worden geen knelpunten verwacht.

4.9 Waterparagraaf

Kader

Het is wettelijk verplicht om in het kader van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening (Bro) een watertoets te verrichten. De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van de waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Als onderdeel hiervan dienen eventuele mitigerende en compenserende maatregelen schetsmatig te worden uitgewerkt.

Het planvoornemen is nog niet officieel voorgelegd aan Waterschap Peel en Maasvallei en Rijkswaterstaat. In het kader van het project is echter wel een projectgroep in het leven geroepen. Zowel het waterschap als Rijkswaterstaat maken onderdeel uit van deze projectgroep. Tijdens de projectgroep is besloten dat de rapportages die betrekking hebben op het aspect water en ten grondslag liggen aan het Project-MER fungeren als waterparagraaf. Onderstaand zijn de belangrijkste resultaten uit deze studies beschreven.

Beschouwing

Hydraulische effecten

Uit het hydraulisch onderzoek (zie bijlage 4) blijkt dat de planontwikkeling leidt tot een extra waterstandverlaging van 21 cm bij de haven van Wanssum. Deze extra waterstandsval is bovenop de al behaalde 7 cm die wordt bepaald in het kader van de hoogwatergeul Well – Aijen conform het Tracébesluit.

De stroomsnelheden in de geulen zullen ten opzichte van de autonome ontwikkeling in beperkte mate wijzigen. Ook zal voor de scheepvaart sprake zijn van een toename van de dwarsstroming in de hoogwatersituaties waarbij de dammen tussen de geulen overstromen.

Vanwege de kadeverlegging neemt de oppervlakte bergend gebied af. De oppervlakte aan stroomvoerend gebied neemt echter toe.

Grondwater

Uit het hydrologisch onderzoek blijkt dat in de tijdelijke (worst case) situatie de grondwaterstanden in het ontgravingsgebied en de omgeving dalen. Het Maaspeil wordt daarbij verder landinwaarts gebracht. De voorgenomen activiteit heeft niet alleen invloed op het gemiddeld grondwaterniveau, maar ook op de fluctuaties in de grondwaterstand, omdat het effect van het Maaspeil en de neerslag en verdamping wijzigen. Door de aanleg van de hoogwatergeul⁺ en de Vergrote Voorhaven wordt het effect van het Maaspeil op de fluctuaties in de grondwaterstand verder landinwaarts sterker. Ook is de invloed van het Maaspeil op de grondwaterstroming groot. Bij gemiddelde Maaspeilen (stuwpeil) draineert de Maas het grondwater sterker.

Ook in de eindsituatie waarin het plan is gerealiseerd wordt het Maaspeil verder landinwaarts gebracht. Hierdoor daalt de grondwaterstand ter plaatse en landinwaarts van het ontgravingsgebied. Ook is de invloed van het Maaspeil op de grondwaterstroming in de eindsituatie groot. Bij gemiddelde Maaspeilen (stuwpeil) draineert de Maas het grondwater sterker.

De realisatie van 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' leidt in de tijdelijke situatie (vanwege de ontgronding) tot een licht positief effect op de grondwaterkwaliteit. In de eindsituatie is geen sprake van activiteiten die de grondwaterkwaliteit beïnvloeden.

Oppervlaktewater

In de tijdelijke situatie zal de kwaliteit van het oppervlaktewater, vanwege de ontgronding, afnemen. Waterflora en -fauna kunnen hier tijdelijk hinder van ondervinden. In de eindsituatie is hier echter geen sprake meer van en is de hoeveelheid ondiep oppervlaktewater flink toegenomen, ten gunste van de waterflora en -fauna.

Tijdens de aanlegfase vindt er als gevolg van de ontgrondingswerkzaamheden extra aanvoer van zwevend materiaal naar de Maas plaats. Tijdens perioden van extreem hoogwater wordt ook extra zwevend materiaal aangevoerd. In die perioden is de natuurlijke achtergrond al dusdanig verhoogd dat de extra aanvoer van zwevend materiaal uit het plangebied minder merkbaar is.

Effecten op de landbouw

Uit het hydrologisch onderzoek blijkt dat bij autonome ontwikkeling sprake is van natschade in het landbouwgebied rond de Papenbeekse Broeklossing ten zuiden van Well. Door planrealisatie is sprake van een grondwaterstandsaling, de natschade zal in dit gebied dan ook afnemen.

Conclusie

Het planvoornemen leidt tot grote effecten in zowel positieve als negatieve zin. Positief is de grote waterstandsaling die wordt bepaald, negatief zijn de effecten op het grondwater. Een mitigerende maatregel is om tijdens de werkzaamheden de grondwaterstand te monitoren om optredende grondwaterstandsalingen te controleren. Ook kunnen op gebouwen meetpunten worden aangebracht om optredende zettingen te monitoren.

4.10 Leidingen en infrastructuur

Leidingen

In het plangebied is een gastransportleiding gelegen. Om de planontwikkeling te kunnen realiseren zal deze leiding binnen het plangebied worden verlegd (zie ook paragraaf 3.3.3). Op basis van de huidige inzichten zal de verlegging van de gasleiding niet plaatsvinden in of nabij de bestaande waterkeringen. Daarnaast is binnen het plangebied een KPN-leiding gelegen. Verder zijn er geen belangrijke leidingen in het plangebied gelegen.

Infrastructuur

In het plangebied zijn (delen van) De Kamp, 't Leuken, Sintelenberg (ook wel de Aijerbandstraat genoemd), Maasheese Veerweg en Elsteren gelegen die de landbouwpercelen ontsluiten. De bestaande wegenstructuur binnen het plangebied komt na realisering van 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' te vervallen.

Conclusie

Leidingen en infrastructuur vormen geen belemmering voor de planrealisatie.

4.11 Kadeverlegging

In het plan wordt uitgegaan van een verlegging van de zuidelijke waterkering nabij De Kamp/Elsteren. Vooralsnog is deze verlegging in de komende bestemmingsplanperiode niet aan de orde maar om eventuele verhoging van de waterkering in het kader van de hoogwaterbeveiliging eventueel al te kunnen verhogen cq. te verleggen is binnen het plan hier al rekening mee gehouden door middel van een wijzigingsbevoegdheid.

5 Juridische planopzet

5.1 Algemeen

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) worden door middel van de op de verbeelding aangegeven bestemmingen en daarop betrekking hebbende regels de in het plan begrepen gronden voor bepaalde doeleinden aangewezen. Daarbij worden regels gegeven voor het bouwen van bouwwerken en voor het gebruik van de bouwwerken en onbebouwde gronden. De juridische regeling is opgebouwd conform de SVBP 2008, de landelijke standaard voor het vervaardigen van bestemmingsplannen, die bij de invoering van het nieuwe Bro als verplichte opbouw is opgenomen. Daarnaast is aangesloten op de bepalingen in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de in deze wet gebedigde terminologie (afwijkingsregels, omgevingsvergunningen). Het bestemmingsplan 'Maaspark Well, deel rivierverruiming' bestaat formeel uit een verbeelding en regels. Deze gaan vergezeld van een toelichting waarin het plan en de daaraan ten grondslag liggende beleidsmatige afwegingen zijn verwoord. De indeling van de regels is hierna beknopt aangegeven.

5.2 Opzet van de regels

5.2.1 Hoofdstuk 1: Inleidende regels (art. 1 en 2)

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen. Artikel 1 bevat de definities van begrippen die van belang zijn voor toepassing van het plan. Het tweede artikel betreft de wijze van meten waarin wordt aangegeven hoe bij toepassing van de regels wordt gemeten. In beide artikelen is, conform de SVBP2008, een aantal standaardbegrippen en een aantal standaard meetwijzen opgenomen.

5.2.2 Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels (art. 3 t/m 14)

In dit hoofdstuk worden regels gegeven voor de binnen het plangebied beoogde functies. Per regel zijn de doeleinden c.q. de toegelaten gebruiksvormen van de gronden aangegeven. In beginsel is iedere vorm van bebouwing die past binnen de desbetreffende bestemming tot een bepaalde omvang rechtstreeks (dus zonder voorafgaande ontheffing of wijziging) toegestaan. Indien wordt voldaan aan de voorgeschreven maatvoering (bebouwingspercentage, bouwhoogte en dergelijke) en wordt gebouwd binnen het aangegeven vlak, kan hiervoor in de regel zonder meer een omgevingsvergunning worden verleend. In het navolgende wordt kort uiteengezet welke bestemmingen zijn opgenomen en worden specifieke elementen daarin toegelicht.

Artikel 3: enkelbestemming Agrarisch

Deze bestemming regelt het grondgebruik ter hoogte van de agrarische bedrijven aan De Kamp. De juridische regeling is gebaseerd op het (niet-IMRO gecodeerde) vigerende bestemmingsplan. Er is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de vigerende bestemmingsregeling, rekening houdend met de huidige wet- en regelgeving inzake bestemmingsplannen. In de regeling is onder meer opgenomen dat alle bebouwing binnen het aangegeven bouwvlak moet worden gepositioneerd. Er is één bedrijfswoning per bouwkvael toegestaan. de maatvoering is vastgelegd in de regels.

Artikel 4: enkelbestemming Agrarisch met waarden

Deze bestemming is geprojecteerd op gronden aan de zuidzijde van het plangebied. Dit gebied wordt niet ontgrond, vandaar dat de vigerende bestemming is gehandhaafd. Ook deze bestemming is vanuit een bestaande juridische regeling omgevormd naar een regeling die past binnen de huidige wet- en regelgeving. Er is een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor

het uitvoeren van een werk, geen bouwwerken of van werkzaamheden (oude benaming: aanlegvergunningstelsel) voor het uitvoeren van bepaalde werken of werkzaamheden in de bodem. Op deze gronden mag niet worden gebouwd, met uitzondering van bouwwerken, geen gebouwen zijnde tot een hoogte van 2,50 meter.

Artikel 5: enkelbestemming Natuur

Deze bestemming is opgenomen voor het gebied aan de noordzijde van het plangebied, dat als dassencompensatie dient gaat doen. De regeling is overgenomen op basis van het projectbesluit voor de dassencompensatie Well-Aijen (uit 2010). Er is een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerken of van werkzaamheden (oude benaming: aanlegvergunningstelsel) voor het uitvoeren van bepaalde werken of werkzaamheden in de bodem.

Artikel 6: enkelbestemming Ontgronding

Deze bestemming vormt de belangrijkste bestemming van dit bestemmingsplan. Op basis hiervan kunnen de beoogde ontgrondingswerkzaamheden voor de rivierversuiming plaatsvinden. Binnen deze bestemming is het oprichten van gebouwen en andere bouwwerken mogelijk ten behoeve van de ontgronding tot maximaal 4.000 m².

Artikel 7: enkelbestemming Recreatie-Watersportgebied

Deze bestemming is opgenomen voor een deel van het plangebied dat niet ontgrond zal worden. Ook hier is teruggevallen op de oude, bestaande juridische regeling, maar dan aangepast conform de huidige wet- en regelgeving. Binnen deze bestemming zijn rustige watersport en aanverwante dagrecreatieve doeleinden toegestaan en staat het behoud en het herstel van oevers, bestaande bosgebieden en bestaand reliëf centraal. Er is een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerken of van werkzaamheden (oude benaming: aanlegvergunningstelsel) voor het uitvoeren van bepaalde werken of werkzaamheden in de bodem.

Artikel 8: enkelbestemming Water

Deze bestemming is opgenomen voor het deel van de rivier de Maas dat in het plangebied is gelegen. Bebouwing is alleen mogelijk in de vorm van bij de bestemming en de doeleindenomschrijving passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde tot een bouwhoogte van 5 meter.

Artikel 9: dubbelbestemming Leiding - Gas

Deze dubbelbestemming regelt de beschermingszone voor de in het plangebied voorkomende gasleidingen. Binnen deze zone mag niet worden gebouwd en mogen geen werkzaamheden worden uitgevoerd anders dan normaal onderhoud, zonder voorafgaande toestemming van de leidingbeheerder. Het gebied van de dubbelbestemming is aanzienlijk groter gemaakt dan strikt noodzakelijk voor de thans aanwezige gasleiding. Dit heeft te maken met het feit dat de gasleiding gedurende de planperiode zal worden verlegd. Hiervoor is een wijzigingsbevoegdheid (wro-zone-wijzigingsgebied 3') opgenomen. De verlegging van de leiding zal, inclusief beschermingszone, uitsluitend binnen het gebied plaatsvinden dat thans van een beschermingszone is voorzien. Bij de definitieve verlegging kan de beschermingszone worden teruggebracht tot de voor de nieuwe leiding daadwerkelijk benodigde zone.

Artikel 10: dubbelbestemming Leiding - Riool

Deze dubbelbestemming regelt de beschermingszone voor de in het plangebied voorkomende rioolpersleidingen. Binnen deze zone mag niet worden gebouwd en mogen geen werkzaamheden worden uitgevoerd anders dan normaal onderhoud, zonder voorafgaande toestemming van de leidingbeheerder.

Artikel 11: dubbelbestemming Waterstaat-Beschermingszone waterkering

Deze dubbelbestemming regelt de beschermingszone voor de in het plangebied voorkomende waterkering. Binnen deze zone mag niet worden gebouwd en mogen geen werkzaamheden worden uitgevoerd anders dan normaal onderhoud, zonder voorafgaande toestemming van de beheerder van de waterkering. De waterkering zal naar alle waarschijnlijkheid in de planperiode worden verlegd. Hiervoor is een wijzigingsbevoegdheid (wro-zone-wijzigingsgebied 2') opge-

nomen. De verlegging van de waterkering zal, inclusief beschermingszone, uitsluitend binnen dit aangegeven wijzigingsgebied plaatsvinden. Binnen deze zone zal ook de nieuwe beschermingszone van de waterkering een plaats moeten krijgen.

Artikel 12: dubbelbestemming Waterstaat-Stroomvoerend rivierbed

Deze dubbelbestemming regelt de bescherming van het stroomvoerend rivierbed van de Maas. Binnen deze zone mag niet worden gebouwd, met uitzondering van bouwwerken, geen gebouwen zijnde en mogen geen werkzaamheden worden uitgevoerd anders dan normaal onderhoud, zonder voorafgaande toestemming van de waterbeheerder.

Artikel 13: dubbelbestemming Waterstaat-Waterbergend rivierbed

Deze dubbelbestemming regelt de bescherming van het waterbergend rivierbed van de Maas. Binnen deze zone mag niet worden gebouwd, met uitzondering van bouwwerken, geen gebouwen zijnde en mogen geen werkzaamheden worden uitgevoerd anders dan normaal onderhoud, zonder voorafgaande toestemming van de waterbeheerder. Er is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor het wijzigen van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterbergend rivierbed' in 'Waterstaat-Stroomvoerend rivierbed'. Deze wijziging kan alleen plaatsvinden indien de wijzigingsbevoegdheden voor de verlegging van de kade (artikel 11 lid 4 en artikel 14 lid 5) worden benut. In dat geval verandert het waterbergend rivierbed in stroomvoerend rivierbed.

Artikel 14: dubbelbestemming Waterstaat-Waterkering

Deze dubbelbestemming dient mede voor de bescherming, het beheer en het onderhoud van de primaire waterkering en is aan weerszijden van de waterkering gesitueerd. Er mag slechts rechtstreeks op deze gronden worden gebouwd indien dit noodzakelijk is voor de waterstaat en/of waterkering. Er is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor het wijzigen van ligging van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering'.

5.2.3 *Hoofdstuk 3: Algemene regels (art. 15 t/m 22)*

Dit hoofdstuk bevat de volgende algemene regels (deels ingegeven door de verplichting vanuit paragraaf 3.2 van het Bro deze bepalingen op te nemen in ieder bestemmingsplan):

- artikel 15: anti-dubbeltelbepaling (standaard uit het Bro);
- artikel 16: algemene bouwregels: hier zijn bepalingen omtrent ondergronds bouwen opgenomen;
- artikel 17: algemene gebruiksregels; in dit artikel zijn bepalingen omtrent verboden gebruik opgenomen;
- artikel 18: algemene aanduidingsregels; voor gronden gelegen binnen een aantal bestemmingen (Ontgronding, Recreatie-Watersportgebied' en 'Agrarisch') is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen (aangeduid met 'wro-zone-wijzigingsgebied 1') waarbinnen het plan gewijzigd kan worden in de bestemming 'Gemengd'. In artikel 18 lid 1 is aangegeven welke functies hieronder kunnen worden verstaan. Het betreft een combinatie van wonen, horeca, en kleinschalige recreatieve en culturele voorzieningen. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken zal eerst een wijzigingsplan te worden opgesteld, dat door het College van Burgemeester en Wethouders dient te worden vastgesteld.
- artikel 19: algemene afwijkingsregels: hierin wordt bepaald waarvoor Burgemeester en Wethouders middels een omgevingsvergunning kunnen afwijken van het plan;
- artikel 20: algemene wijzigingsregels: hierin wordt bepaald onder welke voorwaarden Burgemeester en wethouders bevoegd zijn het plan te wijzigen; het betreft hier beperkte wijzigingen in algemene zin; specifieke wijzigingsbevoegdheden die van toepassing zijn op bepaalde bestemmingen zijn, waar nodig, de bestemmingsregels opgenomen;
- artikel 21: algemene procedureregels: hierin wordt geregeld welke procedure moet worden gevolgd in geval van toepassing van afwijkingsbevoegdheden en nadere eisen;
- artikel 22: overige regels: in dit artikel is onder andere een voorrangregeling opgenomen voor de dubbelbestemmingen: hierin wordt de volgorde aangehouden van de dubbelbestemmingen die geldt indien er meer dan één dubbelbestemming op een bepaald deel van het grondgebied is gelegen.

5.2.4 *Hoofdstuk 4: Slotregels (art. 23 en 24)*

In het overgangsrecht is bepaald dat bouwwerken, die op het moment van de tervisielegging van het plan aanwezig zijn, mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bouwregels. Het gebruik van grond en opstallen, dat afwijkt van de regels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag worden gehandhaafd. Dit overgangsrecht komt voort uit artikel 3.2.1 van het Bro en is een verplicht onderdeel van de regels. In de slotregel wordt aangegeven onder welke naam de regels kunnen worden aangehaald.

6 Uitvoerbaarheid

In dit hoofdstuk wordt de (economische) uitvoerbaarheid van het planvoornemen beschreven. Indien het bestemmingsplan voorziet in de uitvoering van werken door de gemeente moet de economische uitvoerbaarheid hiervan worden aangetoond.

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De risico's voor de ontgronding worden door middel van een door de provincie af te geven ontgrondingsvergunning afgedicht. Om er voor te zorgen dat de ontgronding ook landschappelijk wordt afgewerkt zal in dat kader een bankgarantie door Kampergeul BV worden afgegeven na de inrichtingswerkzaamheden wordt Rijkswaterstaat/Stichting het Limburgs Landschap eigenaar van het gebied van de Hoogwatergeul en de gemeente Bergen van het gebied van de Vergrote Voorhaven.

Het Gebiedsplan Maaspark Well uit 2008 is het startpunt geweest voor de onderhandelingen tussen de Gemeente Bergen en Kampergeul BV om tot een haalbaar plan te komen voor het deel rivierverruiming in Maaspark Well en de financiering van de beoogde recreatieve infrastructuur rondom het Leukermeer.

Omdat het Gebiedsplan uit 2008 en de daaraan gekoppelde uitgangspunten een exploitatiekort lieten zien, is gezocht naar mogelijkheden om meer opbrengsten te genereren uit het rivierverruimingsdeel. De beide initiatiefnemers (Gemeente Bergen en Kampergeul BV) zijn overeengekomen dat er een delfstofwinning zal plaatsvinden tot ruim 16 mln. m³ én dat er in beperkte mate 'rode' ontwikkelingen (bebouwing t.b.v. enkele recreatieve woningen / voorzieningen) in het gebied worden toegestaan met een opbrengend vermogen van € 1 miljoen.

Daarnaast wordt vanuit andere projecten van De Maaswerken of andere rivierverruimingsprojecten dekgrond (niet vermarktbaar materiaal/ specie) aangevoerd om binnen het plangebied toegepast te worden. De Maaswerken en Kampergeul B.V. hebben een overeenkomst gesloten waarin door Maaswerken 320.000 m³ specie is toegezegd vanuit andere rivierverruimingsprojecten. Daarnaast is in de overeenkomst tussen de gemeente Bergen en Kampergeul B.V. afgesproken dat mogelijk specie van elders in het plangebied kan worden geborgen. Van de geprognosticeerde aanlevering van niet vermarktbaar grond uit het project Zandmaas/Maasroute is circa 2 Mm³ nog niet zeker. Voor de realisatie van het project moet wellicht een extra hoeveelheid eigen niet vermarktbaar toutvenant worden ingezet.

De kosten voor de verlegging van de gastransportleiding komen voor rekening van Kampergeul BV.

6.2 Handhaving

Een belangrijk aspect in de uitvoering van het bestemmingsplan is van juridische aard. Het gaat hierbij om de handhaving en het toezicht op de naleving van het bestemmingsplan. Deze handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten te kunnen bewaren.

Daarnaast is handhaving van belang uit het oogpunt van rechtszekerheid: alle gebruikers dienen door de gemeente op een zelfde wijze aan het plan te worden gehouden. Met deze oog-

merken is in het plan gestreefd naar een eenvoud van in het bijzonder de regels van het plan. Door de toegankelijkheid en de leesbaarheid daarvan worden de mogelijkheden vergroot om toe te zien op de naleving.

In het kader van de vergunningverlening zullen monitoringsprogramma's en voorwaarden worden gesteld waar Kampergeul invulling aan dient te geven. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan:

- Monitoren van het grondverzet middels het opstellen van een grondbalans;
- Monitoren van de beschermde soorten middels veldinventarisaties;
- Aanvullend archeologisch onderzoek om een mogelijke aantasting van archeologische waarden inzichtelijk te maken.

7 Inspraak en overleg

7.1 Inspraak en vooroverleg

Het voorontwerp bestemmingsplan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' ligt, in het kader van de gemeentelijke inspraakprocedure, 6 weken ter inzage.

Het voorontwerp bestemmingsplan wordt tevens aan diverse betrokken adviesinstanties en – organen toegezonden in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro).

7.2 Vaststelling

Het ontwerp bestemmingsplan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' ligt gedurende zes weken digitaal ter inzage. Gedurende deze periode kan een ieder schriftelijke of mondelinge zienswijzen naar voren brengen bij de gemeenteraad.

Binnen 12 weken na terinzagelegging van het ontwerp bestemmingsplan stelt de gemeenteraad van Bergen het bestemmingsplan vast. De vaststelling van het bestemmingsplan dient in principe binnen 2 weken na vaststelling bekend te worden gemaakt. Hierop zijn twee uitzonderingen. In de hieonder aangegeven gevallen mag het besluit tot vaststelling pas bekend gemaakt worden nadat 6 weken zijn verstreken:

1. Gedeputeerde Staten of de Inspecteur van I&M hebben een zienswijze ingediend en deze zienswijze is niet of niet volledig door de gemeenteraad meegenomen in het vastgestelde bestemmingsplan;
2. De gemeenteraad heeft bij de vaststelling van het bestemmingsplan ten opzichte van het ontwerp van het bestemmingsplan – met uitzondering van het overnemen van de zienswijze van Gedeputeerde Staten of de Inspecteur van I&M – wijzigingen aangebracht.

7.3 Beroep

Na vaststelling van het bestemmingsplan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming' kan binnen 6 weken na bekendmaking beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Er staat echter geen beroep open als geen zienswijze is ingediend, tenzij het beroep zich richt tegen wijziging bij vaststelling van het bestemmingsplan 'Maaspark Well, gedeelte rivierverruiming'.

Bijlage 1

Archeologische onderzoeken

Bijlage 2

Bodemonderzoek

Bijlage 3

Ecologisch onderzoek

Bijlage 4

Hydraulisch onderzoek

Bijlage 5

Hydrologisch onderzoek

Bijlage 6

Milieu-onderzoek

Bijlage 7

Project-MER

